

összhangját és nemzetközi szerződésbe⁴ (Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikk 1. pont) ütközését, valamint azt, hogy a bíróság az eljárása során és döntései⁵ indokolásakor a hivatkozott jogszabályt³ (Knp.) az Alaptörvény és a hivatkozott nemzetközi szerződés⁴ rendelkezéseivel összhangban alkalmazta-e.

Álláspontom szerint a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a jelen panaszommal támadott eljárásaiban² és döntései⁵ indokolásakor a hivatkozott jogszabály³ (Knp.) rendelkezéseit a jogalkotó szándékával, az Alaptörvény és a hivatkozott nemzetközi szerződés⁴ vonatkozó rendelkezéseivel ellentétes módon alkalmazta.

A Veszprém Megyei Kormányhivatal jogszabálysértő döntései⁶ ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmeimben a Pp. 338. § (1) bek. alapján tárgyalás tartását kértem. A tárgyalás tartását azért tartottam szükségesnek, mert a kérelmezett hatóság az elsőként lefolytatott másodfokú eljárása során általam felkínált bizonyítékokat döntése⁷ meghozatalakor indokolás nélkül mellőzte, emiatt bizonyítás lefolytatását tartottam szükségesnek, ennek következtében – álláspontom szerint – a Pp. 338. § (5) bek. rendelkezése alapján az eljárás eleve nem is volt tárgyaláson kívül lefolytatható. Álláspontom szerint a Pp. 338. § (8) bek. b) pontja sem tette lehetővé az eljárás tárgyaláson kívül történő lefolytatását, ugyanis a Pp. 332. § (1) bek. c) pontja rendelkezése ellenére a bíróság nem közölte velem a kérelmezett alperesi nyilatkozatát, így arra a Pp. 338. § (8) bek. b) pontjában meghatározott 8 napos határidőn belül reagálni sem tudtam. Álláspontom szerint a bizonyítékok mellőzése, ill. a tárgyalás tartásának elmulasztása a bírói döntések⁵ érdemére is kihatott.

A bíróság arra hivatkozva utasította el a tárgyalás tartására irányuló kérelmemet, hogy a tárgyalás tartását a hivatkozott jogszabály³ (Knp.) rendelkezései nem teszik lehetővé. Álláspontom szerint ez a bírói indokolás téves.

Az általános szabályok alkalmazásáról a Knp. 4. §-a a következőként rendelkezik. „A közigazgatási nemperes eljárásokra a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) XX. fejezetének szabályai - az ezen, valamint külön törvényben foglalt, továbbá a polgári nemperes eljárás sajátosságaiból fakadó eltérésekkel - megfelelően irányadók.” Tehát e törvény rendelkezéseit figyelembe véve a Pp. 332. § és a 338. § fent hivatkozott rendelkezései a közigazgatási nemperes eljárásokban is alkalmazandók. A Knp. 3. § (3) bekezdése a következőként rendelkezik. „A bíróság a feleket a szükségeshez képest meghallgathatja.” Azaz, a bíróság dönthet a felek meghallgatásáról, amennyiben azt szükségesnek tartja.

Álláspontom szerint a Knp. fenti rendelkezései nem „hatálytalanítják” a Pp. XX. fejezetének vonatkozó rendelkezéseit. A felek meghallgatása nem azonos a tárgyalás tartásával. Így például a Pp. 156. § rendelkezései szerint a (polgári peres) bíróság egy ideiglenes intézkedés iránti kérelem tárgyában már az első tárgyalás kitűzését megelőzően is dönthet (Pp. 156. § (2) bek.), e döntése meghozatala előtt a feleket személyesen meghallgathatja (Pp. 156. § (4) bek.). Tehát a felek meghallgatása és a tárgyalás tartása nem azonos jogintézmények. Álláspontom szerint a Knp. 3. § (3) bek. rendelkezése, azaz a felek meghallgatásának lehetősége nem zárja ki a tárgyalás tartásának lehetőségét. Még abban az esetben sem zárná ki, ha a felek meghallgatása és a tárgyalás tartása azonos fogalmakat takarnának. Ugyanis a Knp. 3. § (3) bek. rendelkezése a bíróság számára lehetőségként kínálja fel a felek meghallgatását, hasonlóképpen, mint ahogy a Pp. 338. § (4) bek. rendelkezése is lehetőségként kínálja fel a bíróság számára a tárgyalás tartását. Ez annyit jelent, hogy

⁴ Egyezmény az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről

⁵ 1.Kpk.50.484/2012/4., 1.Kpk.50.011/2013/6., 1.Kpk. 50.014/2013/6., 1.Kpk.50.066/2013/4., 1.Kpk.50.093/2013/6.,

⁶ XIX-B-005/1206-6/2012, XIX-B-005/1206-9/2012, XIX-B-005/1206-15/2012, XIX-B-005/1206-16/2012, VE-B-005/1-26/2013, VE-B-005/1-35/2013

⁷ XIX-B-005/1206-6/2012

a bíróság a felek erre irányuló kifejezett kérelme (Pp. 338. §) nélkül is dönthet a tárgyalás tartásáról, ill. a felek meghallgatásáról. A felek meghallgatásának, ill. a tárgyalás tartásának lehetősége azonban nem jelenti azt, hogy a bíróság a felek kifejezett kérelme (Pp. 338. §) ellenére is dönthet úgy, hogy nem tart tárgyalást, ill. meg sem hallgatja a feleket.

A Knp. 2005. április 25. napján került kihirdetésre. A Knp. 4. §-a 2005. november 1. napján, míg a 3. § 2006. január 1. napján lépett hatályba. A Pp. 338. §-ban rögzített, tárgyalás tartására vonatkozó törvényi rendelkezéseket az ún. „183-as” Novella (az egyes törvényeknek a bíróságok hatékony működését és a bírósági eljárások gyorsítását szolgáló módosításáról szóló 2010. évi CLXXXIII. törvény) iktatta be a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvénybe. Az ún. „183-as” Novellát az Országgyűlés a 2010. december 23-i ülésnapján fogadta el. A Pp. 338. §-ban rögzített, tárgyalás tartására vonatkozó törvényi rendelkezések 2011. március 1. napján léptek hatályba. E két törvény rendelkezései hatályba lépésének időpontjából is egyértelműen megállapítható a jogalkotó szándéka.

Álláspontom szerint ez a bírói jogértelmezés és jogalkalmazás ellenétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bek., ill. az Alaptörvény 28. cikk rendelkezéseivel, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikk 1. pontja és a 13. cikk rendelkezéseivel is.

Amennyiben a bíróság helyesen értelmezte a Knp. és a Pp. vonatkozó rendelkezéseit, és a Knp. valóban nem teszi lehetővé a tárgyalás tartását a közigazgatási nemperes eljárásokban, úgy – álláspontom szerint – a Knp. vonatkozó rendelkezései ellentétesek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bek. rendelkezésével, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikk 1. pontja és a 13. cikk rendelkezéseivel.

Kérem, hogy a jelen panaszom alapján megindítandó eljárás során szíveskedjék megvizsgálni, hogy a Knp. vonatkozó rendelkezései³ összhangban vannak-e az Alaptörvény, ill. a hivatkozott nemzetközi egyezmény⁴ rendelkezéseivel, avagy a törvényi rendelkezések téves bírói értelmezése és alkalmazása eredményezte az alaptörvény-ellenes bírósági eljárást és bírói döntést.

Álláspontom szerint a nem alakszerű formában meghozott jegyzői döntés⁸ önmagában is sérti az Alaptörvény rendelkezéseit (Alaptv. XXIV. cikk. (1) bek., Alaptv. XXVIII. cikk (1) és (7) bek.). Az Alaptörvény 25. cikk (3) bek. rendelkezése szerint a Kúria biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatokat hoz. Az 1/2009 KJE határozat hivatkozik az 54/1996.(XI.30.) AB határozatra, amely szerint „a Ket.-nek nem megfelelő döntésforma tehát nem csupán eljárási jogszabályt, hanem alkotmányos alapjogokat (jogorvoslathoz, tisztességes eljáráshoz, a bírósághoz forduláshoz való jogot), és a Pp. 1. §-ában, 2. § (1) bekezdésében foglalt alapelveket is sérti...”.

Az 1/2009 KJE határozat rendelkezései értelmében a nem alakszerű formában meghozott közigazgatási hatósági döntések bírói felülvizsgálata során a hatósági döntések tartalma szerinti jogorvoslati lehetőség áll rendelkezésre. Eszerint a tévesen, végzés formájában meghozott hatósági döntések ellen a határozatokra vonatkozó jogorvoslati eljárás állt rendelkezésre. A jelen panaszommal támadott bírói eljárásokban és a döntések meghozatalakor a bíróság nem a fenti jogegységi határozat szerint járt el, ezért eljárása és döntései – álláspontom szerint – sértették az Alaptörvény 25. cikk (3) bek. rendelkezését, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bek. szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz, ill. az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bek. szerinti jogorvoslathoz való alapvető jogaimat.

A tárgyi ügyben hozott közigazgatási döntések bírói felülvizsgálatát tehát nem a végzések elleni jogorvoslati eljárásban, azaz nem a közigazgatási nemperes eljárásokra vonatkozó törvényi rendelkezések szerint, hanem a határozatok elleni jogorvoslati eljárásban, azaz a közigazgatási peres

⁸ KOZP/5751/12/2012

eljárásokra vonatkozó törvényi rendelkezések szerint kellett volna elvégezni. Ennek következtében – álláspontom szerint – a bírósági felülvizsgálati eljárásokban a Knp. rendelkezései nem is lettek volna alkalmazhatók.

Álláspontom szerint a bíróságnak nem volt törvényes lehetősége arra, hogy a tárgyalás tartására irányuló kifejezett kérésem ellenére tárgyaláson kívül hozza meg döntését. Ezt sem a peres, sem pedig a nemperes eljárásokra vonatkozó törvényi rendelkezések nem teszik lehetővé. A hatósági eljárások során általam felajánlott okirati bizonyítékok indokolás nélküli mellőzése miatt, valamint az elsőként lefolytatott elsőfokú eljárás során feltárt bizonyítékokkal ellentétes másodfokú döntés miatt, a tényállás-tisztázási és –megállapítási, valamint az indokolási kötelezettség (sorozatos) elmulasztása miatt megítélésem szerint szükségszerű lett volna a bírósági felülvizsgálat során a bizonyítási eljárás lefolytatása, a tárgyalás tartása, ill. a felek meghallgatása. Ennek elmulasztása pedig kihatott a bírói döntés érdemére is, az alábbiakban részletezettek szerint.

A támadott bírósági döntés tárgyát képező eljárás alapja egy megalapozatlan birtokvédelmi kérelem, amelyet a szomszédom nyújtott be velem szemben, valótlan tényállításokra és koholt bizonyítékokra alapozva. A megalapozatlan birtokvédelmi kérelem alapján eddig számos hatósági⁹ és bírósági¹⁰ eljárás volt és van jelenleg¹¹ is folyamatban. Az elsőként lefolytatott hatósági eljárások során két elsőfokú döntés¹² született, melyeket a másodfokú hatóság megváltoztatott, azonban a másodfokú hatóság egy helyett négy döntést¹³ hozott, ám valamennyit jogszabálysértő módon. Ezt követően a bíróság egy helyett három eljárást¹⁴ folytatott le. Álláspontom szerint mindhárom eljárása és döntése súlyosan jogszabálysértő volt. A bíróság a másodfokú hatóság jogszabálysértő döntései közül kettőt¹⁵ hatályon kívül helyezett és új eljárás lefolytatására utasította a hatóságot. A megismételt eljárások során a hatóságok ismét súlyosan jogszabálysértő, a Ket. rendelkezéseivel és a bíróság iránymutatásával¹⁶ ellentétes, azaz a Ket. 121. § (1) bek. f) pontja szerint semmisnek minősülő döntéseket¹⁷ hoztak. A megismételt elsőfokú eljárás során hozott döntést¹⁸ a másodfokú hatóság megváltoztatta¹⁹, azonban ez alkalommal is súlyosan jogszabálysértő módon járt el és súlyosan jogszabálysértő, a vonatkozó törvényi rendelkezésekkel és a bíróság iránymutatásával¹⁶ is ellentétes, azaz semmisnek minősülő döntést hozott. A jogszabálysértések egyik példjaként hozom fel, hogy a másodfokú hatóság nem vette figyelembe, hogy az időközben hatályba lépett törvénymódosítás²⁰ alapján nem volt hatásköre az ügyben eljárni. A megismételt közigazgatási hatósági eljárások során hozott másodfokú döntések már csak emiatt is semmisnek minősülnek a Ket. 121. § (1) bek. b) pontja alapján. A jogszabálysértések egy másik példjaként hozom fel, hogy a másodfokú hatóság nem vette figyelembe azt a bírói iránymutatást sem, hogy az elsőként lefolytatott másodfokú eljárásai során jogszerűtlenek voltak azon döntései, amelyekkel velem a kérelmező költségeinek egy részét megfizettette. A másodfokú hatóság a megismételt eljárások során sem a jogszabályok szerint járt el az eljárási költségek viselése terén. A megismételt eljárások során nem rendezte a korábbi jogszabálysértő döntése alapján kialakult jogszerűtlen helyzetet, nem rendelkezett a velem

⁹ KOZP/5751/2012, KOZP/53/2013, XIX-B-005/1206/2012

¹⁰ I.Kpk.50.484/2012, I.Kpk.50.011/2013, I.Kpk. 50.014/2013, I.Kpk.50.066/2013, I.Kpk.50.093/2013, Kfv.II.37.307/2013 és Kfv.III.37.575/2013, Kfv.III.37.576/2013, Kfv.III.37.577/2013

¹¹ Veszprémi Járásbíróság előtt folyamatban lévő, 15.P.20.483/2012 sz. alatt jegyzett birtokper

¹² KOZP/5751/12/2012, KOZP/5751/17/2012

¹³ XIX-B-005/1206-6/2012, XIX-B-005/1206-9/2012, XIX-B-005/1206-15/2012, XIX-B-005/1206-16/2012

¹⁴ I.Kpk.50.484/2012, I.Kpk.50.011/2013, I.Kpk. 50.014/2013

¹⁵ XIX-B-005/1206-15/2012, XIX-B-005/1206-16/2012

¹⁶ I.Kpk.50.011/2013/6., I.Kpk. 50.014/2013/6.

¹⁷ VE-B-005/1-26/2013, KOZP/53/10/2013, VE-B-005/1-35/2013

¹⁸ KOZP/53/10/2013

¹⁹ VE-B-005/1-35/2013

²⁰ Ket. 109. § (1a) bek.

jogszabálysértő módon megfizettetett költségek visszafizetéséről, ill. a nekem okozott kár megtérítéséről. Nem rendelkezett továbbá a megismételt eljárások során felmerült költségeimről sem. Jogszabálysértő eljárásával és döntéseivel nekem további kárt, ill. vagyoni hátrányt okozott. Ezt követően a megismételt eljárások során hozott jogszabálysértő döntések²¹ bírósági felülvizsgálatát kértem. A bíróság két külön eljárásban²² helyben hagyta a másodfokú hatóság súlyosan jogszabálysértő döntéseit, melyek megsemmisítéséről a törvény rendelkezik, ezzel a jogsértő, törvényellenes állapotot fenntartotta, a semmisnek minősülő döntés megsemmisítésére vonatkozó törvényi kötelezettségének nem tett eleget. Fenntartotta tehát azt, hogy a másodfokú hatóság egyes eljárási költségek viseléséről nem rendelkezett, más eljárási költségek viseléséről pedig a törvény rendelkezéseivel ellentétes döntést hozott. A megalapozatlan birtokvédelmi kérelem elutasítása esetén a törvény értelmében a kérelmezőnek kellene viselnie az eljárás költségeit [Ket. 157. § (2) bek. a) pont], ezzel szemben a jelen esetben – a hivatkozott törvényi rendelkezés és a bíróság iránymutatása¹⁶ ellenére – nekem kell viselnem az eljárások egy részében a saját költségeim jelentős részét, az eljárások másik részében a költségeim egészét, sőt, egyes eljárásokban nekem kell viselnem még a kérelmező oldalán felmerült költségek egy részét is. Ezáltal az egyes hatósági és bírósági döntések nemcsak a jogalkotó szándékával és a törvényi rendelkezésekkel ellentétesek, hanem még egymással és önmagukkal is. A sérelmezett bírósági döntés egy teljesen kaotikus, a törvényi rendelkezésekkel összeegyeztethetetlen állapotot teremtett, amelyből nekem jelentős költségem, károm, ill. vagyoni hátrányom származott.

Az egyes hatósági és bírósági eljárások (ide értve a jelen panaszom tárgyát képező eljárást²³ is) során elkövetett súlyos eljárási jogszabálysértésekre, ill. a súlyosan jogszabálysértő döntésekre példaként hozom fel az alábbiakat is.

A hatóságok és a bíróság nem foglalkozott a semmisségi okokkal, melyeket a bíróságnak a törvényi rendelkezése értelmében hivatalból észlelnie kellett volna, s amelyeket a beadványaimban én is felsoroltam.

A megismételt közigazgatási hatósági eljárások során a hatóságok nem vették figyelembe a korábbi hatósági döntéseket hatályon kívül helyező bírósági döntésben foglaltakat, s a bíróság iránymutatásával és a törvényi rendelkezéssel ellentétes döntést hoztak, ezáltal a megismételt eljárások során hozott hatósági döntések a törvényi rendelkezése (Ket. 121. § (1) bek. f) pontja alapján) értelmében semmisnek minősülnek. Ezt pedig a bíróság nem vette figyelembe, holott őt a törvény kötelezi a semmisségi ok hivatalbóli észlelésére és semmisségi ok esetén a semmisnek minősülő döntés megsemmisítésére. A bíróság a hatályon kívül helyező döntésében ugyanis kimondta, hogy nyilvánvaló, hogy az eljárás során költségeim keletkeztek (Ket. 153. § 6. pont), s az is nyilvánvaló, hogy a költségeimet a kérelmező ügyfélnek kell viselnie, hiszen a kérelmét elutasította a hatóság (Ket. 157. § (2) bek. a) pont). A bíróság megállapította azt is, hogy jogszerűtlen volt a másodfokú hatóság azon korábbi rendelkezése, amellyel velem fizettette meg a kérelmező ügyfélnél felmerült egyéb eljárási költség, ill. az eljárási illeték egy részét. A kérelmezett hatóság ugyanis tévesen értelmezte a jogi tényállást, téves jogszabályhelyet jelölt meg [Ket. 157. § (3) bek.] döntése meghozatalakor. Ezen bírósági iránymutatás és a törvényi rendelkezés ellenére, a hatóságok a megismételt eljárások során úgy rendelkeztek, hogy a nálam felmerülő költségeket nekem kell viselnem. A hatóságok a megismételt eljárás során a velem korábban jogszerűtlenül megfizettetett költségek visszafizetéséről, azaz az „eredeti állapot helyreállításáról” sem rendelkeztek. A megismételt eljárások során a jegyző által hozott jogszabálysértő döntést¹⁸ a másodfokú hatóság megváltoztatta¹⁹. Döntésében az eljárási költség megállapítása terén a mérlegelési jogkörét jogszabálysértő módon, megalapozatlanul, okszerűtlenül gyakorolta, ugyanis a tényállás-tisztázási és –megállapítási kötelezettségének elmulasztása miatt mérlegelési jogkörében hozott döntése

²¹ VE-B-005/1-26/2013, VE-B-005/1-35/2013

²² 1.Kpk.50.066/2013, 1.Kpk.50.093/2013

²³ 1.Kpk.50.093/2013

megalapozatlannak minősül. Megalapozatlan döntésével az elsőként lefolytatott eljárások során felmerült eljárási költségeimet aránytalanul lecsökkentette, a megismételt eljárások során felmerült eljárási költségeim igazolására benyújtott ügyvédi megbízási szerződést pedig indokolás nélkül mellőzte, a felmerülő költségeim viseléséről a törvényi rendelkezés és a bíróság iránymutatása ellenére sem rendelkezett.

A másik megismételt másodfokú eljárás során az eljárási költségekről hozott döntés úgyszintén ellentétes a bírói iránymutatással és a törvényi rendelkezéssel, ugyanis ezen újabb döntés szerint az elsőként lefolytatott másodfokú eljárás során felmerült eljárási költségeimet nekem kell viselnem, a megismételt másodfokú eljárás során felmerült eljárási költségeim viseléséről pedig a kérelmezett hatóság nem is rendelkezett. A bíróság ezen megismételt eljárás során hozott törvénysértő, és semmisnek minősülő döntést hatályában fenntartotta, vagyis a saját korábbi döntésével és a törvényi rendelkezéssel is ellentétes döntést hozott. A bíróság feltehetően nem volt képes követni azt sem, hogy valójában hány eljárás volt folyamatban a hatóságok sorozatos jogszabálysértései miatt. Erre utal az is, hogy a bíróság megállapítása szerint nyilvánvaló, hogy a megismételt eljárás során hozott elsőfokú döntés ellen benyújtott fellebbezésem alapján hozott másodfokú döntés mely eljárási költségekre vonatkozik. Álláspontom szerint ez egyáltalán nem nyilvánvaló, ugyanis a hatóság ezt nem jelölte meg, a döntéséből ez nem állapítható meg. Nekem ugyanis költségeim merültek fel az elsőként lefolytatott elsőfokú és másodfokú eljárások során. Ezt követően ismét költségeim merültek fel a megismételt elsőfokú és másodfokú eljárások során. Majd ezt követően újabb költségeim merültek fel a megismételt elsőfokú eljárás során hozott jogszabálysértő jegyzői döntés elleni fellebbezési eljárásban. Ez tehát öt külön hatósági eljárás, amely során költségeim merültek fel, melyeket ügyvédi megbízási szerződésekkel igazoltam. Ezek közül kettő eljárás során felmerülő költségeimről hozott a másodfokú hatóság döntést, háromról pedig nem. Ráadásul, ezen két eljárás során felmerülő költségeimet is jogszabálysértő módon állapította meg és jogszabálysértő módon rendelkezett a költségek viseléséről is. Először is a mérlegelési jogkörét jogszabálysértő módon gyakorolva, irreálisan lecsökkentette az eljárási költségeket, majd az egyik költséget a törvény rendelkezésével ellentétes módon még meg is felezte, mondván, hogy csak részben adott helyt a fellebbezésemnek. Jogilag értelmezhetetlen ezen utóbbi indokolása is. Én ugyanis fellebbezést nyújtottam be a jogszabálysértő jegyzői döntés ellen, hiszen a jegyző a KOZP/53/10/2013. sz. döntésében a becsatolt ügyvédi megbízási szerződések ellenére – a kérelmezett hatóság korábban meghozott VE-B-005/1-26/2013. sz. döntése alapján – 0,- Ft-ban (azaz nulla forintban) állapította meg az eljárási költséget. A másodfokú hatóság a fellebbezésemnek helyt adott, vélhetőleg azért, mert a törvény nem engedi meg, hogy egyetlen forintot se fogadjon el a hatóság ügyvédi munkadíjként. Ennek ellenére, mivel a hatóság szerint „csak részben” adott helyt a fellebbezésemnek, ezért az irreálisan lecsökkentett költségeimet még meg is felezte. Ez pedig egy jogi abszurditás. Minderre a bíróság azt állapította meg, hogy a jogszabályok szerint járt el a hatóság. Azzal sem foglalkozott, hogy a másodfokú hatóság megismételt eljárások során hozott döntései egymással, valamint a korábbi bírói iránymutatással és a törvényi rendelkezésekkel is ellentmondásosak.

Megjegyzem, az eljárási költség megállapítása (irreális mértékű lecsökkentése) önmagában is jogszabálysértő, hiszen mérlegelési jogkörét megfelelő indokolás nélkül, azaz megalapozatlanul gyakorolta. A „megállapított” eljárási költség 50%-ának viseléséről hozott döntése pedig úgyszintén jogszerűtlen volt. Ugyanis annak sem adta indokát, hogy a „megállapított” egyéb eljárási költségnek miért éppen 50%-át határozta meg az eljárási költségek viselésére vonatkozó döntésében.

A mérlegelési jogkörben hozott határozatok akkor tekinthetők jogszerűnek, ha a hatóság

- a tényállást kellően feltárta,
- a vonatkozó eljárási szabályokat megtartotta,
- számot adott a mérlegelés szempontjairól,
- határozatának indokolásából a mérlegelés jogszerűsége megnyugtatóan megállapítható.

Az eljáró hatóságok már az alapeljárás során (azaz már az elsőként lefolytatott első- és másodfokú eljárások során) sem tettek eleget a tényállás-tisztázási és –megállapítási kötelezettségeiknek. Mulasztásaikat a megismételt eljárások során sem pótolhatták, hiszen a megismételt eljárások csupán az alapeljárás egy-egy kiegészítő döntése (az eljárási költségek megállapítása és viselése) tárgyában kerültek lefolytatásra. Ennek következtében a megismételt eljárások során az alapeljárásban elkövetett súlyos jogszabálysértések nem voltak orvosolhatóak. Emiatt a vonatkozó törvényi rendelkezés szerint az alapeljárásban hozott döntések megalapozatlanok, súlyosan jogszabálysértőek, s ezáltal az alapeljárásban hozott döntéseket kiegészítő jogszabálysértő döntések hatályon kívül helyezését követően lefolytatott megismételt eljárások során hozott újabb kiegészítő döntések úgyszintén megalapozatlanok, és súlyosan jogszabálysértőek. Már önmagában ezek a súlyos eljárási jogszabálysértések is megalapozzák a döntések hatályon kívül helyezését. A hatáskör hiányában hozott döntések és egyéb semmisségi okok pedig a döntések megsemmisítését alapozzák meg.

„Eljárási szabálysértésnek minősül, ha a felülvizsgálni kért közigazgatási határozatban a bizonyítékok mérlegelése hibás, és az eljáró közigazgatási szerv az ügyfél által kért lényeges bizonyítást nem folytatja le [Áe. 43. § (1) bekezdés c) pont, Baranya megyei Bíróság 3. Pf. 20291/1994. - KGD 1995. évi 1/28.]”

BH1999. 237. A mérlegelési jogkörben hozott határozat jogszabálysértő, ha a bizonyítékokat nem okszerűen mérlegelte, a tényállást nem tisztázta [Áe. 26. § (1) bek., 43. § (1) bek. c) pont, 1993. évi III. tv. 40-41. §]

BH2000. 331. A mérlegelési jogkörben hozott határozat nem tekinthető jogszerűnek, ha a tényállás nincs kellően feltárva és a mérlegelés szempontjai nem állapíthatók meg [1957. évi IV. tv. 26. § (1) bek., 43. § (1) bek c) pont, 1991. évi XXV. tv. 12. § (5) bek., 104/1991. (VIII. 3.) Korm. r. 24. § (3) bek.]

BH2002. 335. II. A közigazgatási szerv tényállástisztázási kötelezettsége [Pp. 339. § (1)-(2) bek., 1957. évi IV. tv. 16. § (2) bek., 26. § (1) és (4) bek., 43. § (1) bek. c) pont, KK 31. áf., 57. § (2) bek.]

Mindeközben mindkét közigazgatási hatóság és a bíróság is „megfeledezett” a Ket. 7. §-ában foglalt alapelvi szintű törvényi rendelkezésről, valamint a Ket. 154. §-ában foglalt rendelkezéseiről. Vitathatatlan, hogy a valótlan tényállításokra és koholt bizonyítékokra alapított birtokvédelmi kérelmet előterjesztő ügyfél nem a „célszerűség figyelembevételével” teljesítette eljárási cselekményeit, ahogy a hatóságok sem „költségkímélő módon” és a „célszerűség figyelembevételével” jártak el az ügyben a súlyosan jogszabálysértő eljárásaik során, ill. a súlyosan jogsértő döntéseik meghozatalakor. Ennek következtében a Ket. 154. § (2) bek. rendelkezése szerint a Ket. 154. § (1) „bekezdésében foglaltak megsértésével okozott költséget az azt okozó hatóság, ügyfél, vagy az eljárás egyéb résztvevője viseli”. A törvény hivatkozott rendelkezése alapján az adott esetben tehát az eljárási költségeimet részben a rosszhiszemű ügyfélnek, részben pedig a jogsértő döntéseket hozó hatóságnak kell viselnie. Nem pedig nekem! A közigazgatási hatóságok és a bíróság a Ket. számos egyéb, alapelvi szintű rendelkezéseit is megsértették, így a Ket. 1. §-ában, 2. §-ában, 4. §-ában és 6. §-ában foglaltakat és az Alaptörvény XXIV. cikk (2) bekezdésében foglaltakat is.

Ha mindehhez azt is hozzávesszük, hogy a valótlan tényállításokat tartalmazó, hamis tartalmú irat és a koholt bizonyítékok felhasználása, hatóság előtt való benyújtása felvetheti a kérelmező büntetőjogi felelősségét is, akkor még inkább érthetetlen, hogy ezen jogellenes magatartással okozott költségeket nekem kell viselnem. Álláspontom szerint a hatóságok és a bíróság eljárásaik során súlyosan megsértették a vonatkozó törvényi rendelkezéseket, a hatóságok a megismételt eljárások során a bírói iránymutatással ellentétben, azaz semmisnek minősülő döntéseket hoztak, a bíróság pedig ezen semmisnek minősülő döntéseket a törvény rendelkezése ellenére nem semmisítette meg.

A hatóságok és a bíróság a jogszabálysértő eljárásaik során és jogszabálysértő döntéseikkel, ill. mulasztásaikkal megsértették a részrehajlás nélküli, pártatlan, tisztességes és ésszerű határidőn belül lefolytatott eljáráshoz és a jogorvoslathoz való alapvető jogaimat is (Alaptörvény XXIV. cikk (1) bek. és XXVIII. cikk (1) és (7) bek.).

A hatóságok és a bíróság nem foglalkoztak a hatáskör elvonás kérdésével sem. Nem foglalkoztak azzal, hogy az elsőfokú hatóság – vélhetőleg tévedésből – egy valótlan tényállításra alapította a hatásköre hiányára vonatkozó megállapítását. A jegyző ugyanis arra hivatkozva állapította meg a hatásköre hiányát, hogy a felek között az adott ügyben birtokper¹¹ van folyamatban. Csakhogy ez a megállapítása nem volt helytálló. Álláspontom szerint a jegyzőnek volt hatásköre a birtokvédelmi kérelem alapján eljárás megindítására és lefolytatására, azaz érdemi döntést kellett volna hoznia, vagyis határozatban kellett volna elutasítania a megalapozatlan birtokvédelmi kérelmet. Ennek következtében a másodfokú hatóságnak nem volt hatásköre eljárni a birtokvédelmi kérelem tárgyában, legfeljebb a kérelmező rosszhiszemű magatartása miatt rá kiszabott eljárási bírság tárgyában. Azaz, a másodfokú hatóság hatáskör elvonást valósított meg, ezáltal döntése semmisnek minősül. A hatáskör elvonást ugyanis a törvény semmisségi oknak nyilvánítja [Ket. 121. § (1) bek. b) pont]. A semmisségi okra nézve a törvény rendelkezése egyértelmű. A semmisnek minősülő döntés megsemmisítéséről a törvény rendelkezik, a bíróságnak e körben nincs mérlegelési lehetősége. A semmisségi okokat a bíróságnak hivatalból észlelnie kell.

Álláspontom szerint a jegyző téves formában hozta meg a döntését, amikor határozat helyett végzést hozott, s ez a tévedés kihatott az egész eljárásra, ideértve a jogorvoslati lehetőségeimet is. Ugyanis a végzés és a határozat elleni jogorvoslati lehetőségek eltérőek. A Kúria éppen a téves formában meghozott döntés miatt, azaz a döntés téves elnevezése miatt utasította el²⁴ hivatalból a jogszabálysértő bírósági döntések felülvizsgálatára irányuló kérelmeimet. Álláspontom szerint a Kúria eljárása is ellentétes a jogalkotó szándékával, a vonatkozó törvényi szabályozással, de még a saját (Legfelsőbb Bíróság) jogegységi határozatával is. Az 1/2009 KJE határozat ugyanis a következőként rendelkezik.

„I. A bíróság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 109. § (1) és (2) bekezdése alapján a téves formában meghozott közigazgatási döntést, illetve a nem alakszerű formában megjelenő közigazgatási aktust hivatalból a tartalma szerinti eljárásban vizsgálja felül.

II. A bíróság a fél beadványát tartalma szerint veszi figyelembe, ezért a beadvány elnevezésétől függetlenül a végzés ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmet nemperes eljárásban, a határozat ellen benyújtott kérelmet peres eljárásban bírálja el. A bírósági eljárás peres vagy nemperes jellege a közigazgatási döntés tartalma szerinti helyes elnevezéséhez igazodik.”

Azaz, a tárgyi esetben a nem alakszerű formában megjelenő közigazgatási aktus, vagyis a határozat helyett végzés formában meghozott döntés ellen a törvény rendelkezése szerint és a fenti jogegységi határozat alapján a határozatokra vonatkozó jogorvoslati lehetőség állt rendelkezésre. A Kúria azonban nem vizsgálta a jegyző döntését annak tartalma szerint, így azt sem vizsgálta, hogy a jegyző alakszerű formában hozta-e meg azt. Egyszerűen a döntés elnevezése (végzés) alapján elutasította a felülvizsgálati kérelmeimet. Álláspontom szerint jogszabálysértő volt a Kúria döntése azért is, mert a törvény lehetővé teszi az ügy érdemében hozott végzés felülvizsgálatát is, azonban a Kúria azt sem vizsgálta, hogy a felülvizsgálati kérelem tárgyát képező bírósági döntéseknek mi volt az érdeme. A bíróság a döntéseit a kérelmezett hatóság döntései ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmeim tárgyában, azaz az adott ügyek érdemében hozta meg. Törvényellenesnek tartom a Kúria azon döntését is, amellyel az egyik felülvizsgálati kérelmemet másodszor is elutasította, vagyis egy ítélt

²⁴ Kfv.II.37.307/2013/2. és Kfv.III.37.575/2013/2., Kfv.III.37.576/2013/2., Kfv.III.37.577/2013/2.

ügyet ismét elbírált. Emellett az eljárási illeték ismételt megfizetésére kötelezett. A Kúria jogszabálysértő eljárása tehát nekem kárt okozott. Álláspontom szerint a Kúria jogszabálysértő eljárása és döntése ellentétes a jogállamiság alapelveivel.

A fentiekben kifejtett álláspontom megalapozottságát igazolni látom a fent hivatkozott 1/2009. számú KJE határozatban foglaltak alapján.

Érdemnek minősül a közigazgatási hatóságnak az az egyedi, konkrét közigazgatási ügyben hozott döntése, amellyel az ügy tárgyát képező vitát végleg eldönti, a jogkérdést elbírálja. ...

Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata során alkotmányos követelmény a határozat törvényességének érdemi elbírálása. Erre mutatott rá a 39/1997.(VII.1.) AB határozat is:

„A közigazgatási határozatok törvényessége bírósági ellenőrzésének szabályozásánál alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a perbe vitt jogokat és kötelezettségeket az Alkotmány 57. § (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek megfelelően érdemben elbírálhassa...

A közigazgatási határozatok törvényességének bírói ellenőrzése tehát alkotmányosan nem korlátozódhat a formális jogszerűség vizsgálatára. A közigazgatási perben a bíróság nincs a közigazgatási határozatban megállapított tényálláshoz kötve, és a jogszerűség szempontjából felülbírálhatja a közigazgatási szerv mérlegelését is. ...

Azok a jogszabályok, amelyek kizárják vagy korlátozzák azt, hogy a bíróság a közigazgatási határozatot felülvizsgálva a fentiek szerint érdemben elbírálja a jogvitát, ellentétesek az Alkotmány 57. § (1) bekezdésével.”

Az Alkotmánybíróság idézett határozatából egyenes következtetés vonható le arra nézve is, hogy alkotmányellenes a jogszabály - jelen esetben a Ket. - rendelkezéseinek olyan értelmezése, amely korlátozza a bíróság érdemi felülvizsgálati hatáskörének érvényesülését.

Ezzel összhangban fejtette ki az Alkotmánybíróság a 62/2003.(XII.15.) AB határozatában, hogy "a hatalommegosztás rendszerében a hatalmi ágak, az alkotmányos szervek egymás működését, a hatáskörök gyakorlását nem akadályozhatják". A tévedésből vagy szándékosan téves formában, illetve minden formai előírást mellőzve kibocsátott közigazgatási aktus ezért nem akadályozhatja a bíróság hatáskörének gyakorlását.

Ugyancsak a közigazgatási határozatok tartalmi felülvizsgálatának követelményére mutatott rá az 54/1996.(XI.30.) AB határozat is, mivel a bíróság feladata a törvénysértő határozat hatályosulásának megakadályozása.

Az alakszerű formát nélkülöző közigazgatási aktusok formai szempontok alapján történő kizárása a bírósági felülvizsgálatból lehetővé tenné a közigazgatási döntések bírósági kontroll alóli kivonását.

A Ket.-nek nem megfelelő döntésforma tehát nem csupán eljárási jogszabályt, hanem alkotmányos alapjogokat (jogorvosláthoz, tisztességes eljáráshoz, a bírósághoz forduláshoz való jogot), és a Pp. 1. §-ában, 2. § (1) bekezdésében foglalt alapelveket is sérti, ezért a jogsértő hatósági döntést a bíróságnak tartalma alapján érdemben kell vizsgálni még akkor is, ha a fél a döntés formájának hibájára nem hivatkozik. A bíróságnak hivatalból is vizsgálnia és észlelnie kell, ha a hatóság téves döntési formát alkalmazott, mivel kötelessége, hogy érvényesítse a jogviták eldöntéséhez, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn

belüli befejezéséhez való jogot; a jogvitákat az alapelvek érvényesítésével kell elbírálnia, és csak a jogszabályok által meghatározott jogorvoslati eljárásban hozhat törvényes döntést.

Mindezek alapján a bíróság a hatósági döntés felülvizsgálata során jogosult a döntés tartalmának megfelelő eljárást lefolytatni, függetlenül attól, hogy a hatóság a döntését milyen elnevezés alatt adta ki. Ha a végzésbe foglalt, kérelemmel vitatott döntést a közigazgatási szervnek határozatban kellett volna meghoznia, akkor a bíróságnak peres eljárásban a végzést tartalma alapján határozatként a Pp. 339. §-a szerint kell elbírálni. Ha a határozati formában meghozott, keresettel támadott közigazgatási döntés tárgya és tartalma szerint végzés, a bíróság - a felülvizsgálat kizártságának kivételével - a keresetlevelet nem utasíthatja el idézés kibocsátása nélkül. Ilyen esetben a bíróság a nemperes eljárás eredményeként hozott végzésben a téves döntési forma alkalmazását felülvizsgálva hoz a Knp. 3. § (3) bekezdésben foglaltak szerint döntést. ...

A Pp. 3. § (2) bekezdése szerint a bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe, ezért ha a fél a végzés ellen keresetlevelet nyújt be, akkor azt a bíróságnak nemperes eljárás kezdeményezésére irányuló kérelemnek kell tekintenie, és ennek megfelelően kell eljárnia. A határozat ellen előterjesztett kérelmet ugyanakkor a bíróságnak a peres eljárásra vonatkozó szabályok szerint kell megvizsgálnia és meg kell tennie a szükséges intézkedéseket. (Pl: Pp. 124. § (1) bekezdése, 95. §-a...stb.)

A beadvány elnevezésével összefüggésben is a közigazgatási döntés helyes formáját a bíróság a döntés tartalma alapján állapítja meg, ha a hatóság tévesen, a tartalommal ellentétes formában bocsátotta azt ki. Peres eljárásban bírálja el ezért az ügy érdemében végzés elnevezéssel kibocsátott döntést, és nemperes eljárásban jár el az eljárás során felmerülő kérdésben akkor is, ha azt a hatóság határozat elnevezéssel adta ki. A fél bírósági jogorvoslatot célzó beadványának minősítését is a támadott közigazgatási döntés Ket. 71. § (1) bekezdésnek megfelelő formája határozza meg.

A jogorvoslatihoz való jog nem a határozat vagy végzés szerinti kioktatáson (tájékoztatóson), hanem az eljárási törvényeken alapuló alkotmányos alapjog, ezért a téves kioktatásra alapítottan nincs helye bírósági felülvizsgálatnak, illetve kioktatás hiányában vagy téves kioktatás ellenére is sor kerülhet bírósági jogorvoslatra a törvények által szabályozott keretek között és eljárási rendben. ...

A fent hivatkozott jogegységi határozatban kifejtettek alapján a nem alakszerű formában meghozott jegyzői döntés sérti a jogorvoslatihoz való alapjogot, a tisztességes eljáráshoz való alapjogot és a bírósághoz való fordulásra vonatkozó alapvető jogot. Az adott esetben tehát a jegyző nem alakszerű formában meghozott döntése sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bek., a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben foglalt alapvető jogaimat. A jegyző döntésén túl az ügyben hozott valamennyi jogorvoslati döntés (a másodfokú hatóság és a bíróságok által hozott döntések) is sérti ezen alapvető jogaimat, ugyanis a jegyző döntésével okozott alapjogsérelmet a jogorvoslati eljárások nem orvosolták. A fenti jogegységi határozat rendelkezéseinek alkalmazását az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése kötelezővé teszi a bíróságokra nézve. Álláspontom szerint az ügyben eljáró bíróság megsértette a fenti jogegységi határozat rendelkezéseit, figyelmen kívül hagyta a jogegységi határozat indokolás részében foglalt iránymutatást, s ezáltal megsértette az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésében foglalt rendelkezését is.

A jelen ügyben lefolytatott bírósági eljárások a fent hivatkozott KJE határozatban vizsgált problémakörhöz hasonlatosak. Ugyanis a bíróság ezekben az eljárásokban az ügyfélre, rám hárította a hatóság tévedésének minden következményét, s ezzel nekem jelentős joghátrányt okozva, arra kényszerített engem, hogy perbe vitt jogaimat számos megismételt eljárásban érvényesítsem.

A jelen eljárásban is felmerült az a fent hivatkozott KJE határozatban is vizsgált alkotmányossági kérdéskörbe tartozó, nemkívánatos következmény, hogy a közigazgatási szervek téves elnevezésű döntései akadályozták az önálló bírói hatalmi ág működését, a bíróság hatáskörének gyakorlását, a jogorvoslathoz való jogom érvényesítését.

A fent hivatkozott KJE határozat szerint „...a 2008. évi CXI. törvény a Ket. szabályait több ponton lényegesen módosította és kiegészítette. A módosító törvény indokolása szerint a módosítás célja, hogy "a Ket-ben szereplő, felesleges, idő- és költségpazarló, a magyar gazdaság számára sokszor komoly versenyhátrányt okozó, ügyféli terheket jelentő rendelkezéseket hatályon kívül helyezze vagy módosítsa." ... A Ket. szabályainak ismertetett célú módosításával összhangban felül kell vizsgálni az ítélkezési gyakorlatot abban a tekintetben is, hogy a hatóság döntéseivel szembeni perorvoslati eljárásokban a törvényhozó által kitűzött céloknak megfelelően mentesíti-e az ügyfeleket a felesleges eljárásoktól, indokolatlan terhektől.”

A fenti KJE határozat említést tesz a Legfőbb Ügyész azon álláspontjáról, mely „szerint az Alkotmány 50. § (2) bekezdésének rendelkezéséből ered az a követelmény, hogy a közigazgatási döntéseknek bírósági kontroll alatt kell állni. Az Alkotmánybíróság több határozatából is következően (15/1993.(III.12.) AB határozat, 39/997.(VII.1.) AB határozat) az érdemi elbírálás elengedhetetlen feltétele, hogy a bíróság a hatósági döntés és az ügyféli beadvány formáján túlmenően ezek tartalmát is elbírálja. A bíróságnak ezért a közigazgatási döntést hivatalból, a tartalma szerinti eljárásban kell felülvizsgálnia.”

A jelen panaszommal támadott bírósági eljárás és döntés nem tett eleget a fenti követelmények sem. Sőt, az ügyben lefolytatott valamennyi bírósági felülvizsgálati eljárás és az ügyben hozott valamennyi bírósági döntés megszegte a fenti követelményeket.

A másodfokú hatóságnak azonban nemcsak a fentiek miatt, azaz nemcsak a jegyző hatásköre hiányára vonatkozó téves megállapítása miatt, ill. a téves formában meghozott jegyzői döntés miatt nem volt hatásköre eljárni a megismételt eljárások során. A megismételt eljárások során a másodfokú hatóságnak az **időközben hatályba lépett törvénymódosítás okán sem volt hatásköre eljárni.** A Ket. 109. § - 2013. február 1. napjától hatályos – (1a) bekezdése ugyanis megszüntette a másodfokú hatóság hatáskörét a jogorvoslati eljárás lefolytatására a 2013. február 1. napját követően megindított birtokvédelmi eljárásokban, ill. a megismételt eljárásokban. E törvénymódosítást megelőzően a másodfokú hatóság nem rendelkezett hatáskörrel a jegyző által lefolytatott **birtokvédelmi eljárások során hozott határozatok** elleni jogorvoslati eljárás lefolytatására. 2013. február 1. napjától kezdődően viszont **a birtokvédelmi eljárások során hozott végzések** elleni jogorvoslati eljárások lefolytatására sem rendelkezett hatáskörrel. A törvénymódosítás a hatálybalépését követően megindított birtokvédelmi eljárásokra, ill. megismételt eljárásokra is vonatkozik. **A másodfokú hatóság tehát a hatásköre hiánya ellenére folytatta le a megismételt eljárásokat is, sőt, a megismételt eljárások során hozott jogszabálysértő jegyzői döntés ellen benyújtott fellebbezésemet is hatásköre hiánya ellenére bírálta el és változtatta meg az elsőfokú döntést.** A hatáskör elvonást, mint semmisségi okot a bírósági felülvizsgálati eljárás során az eljáró bírónak hivatalból észlelnie kellett volna és a törvény rendelkezése szerint a megismételt eljárások során hozott hatósági döntéseket meg kellett volna semmisítenie. A bíróság a jelen panaszommal támadott döntésében²⁵ (és a 2014. április 11. napján kelt alkotmányjogi panaszommal támadott döntésében²⁶) sem alkalmazta a törvény erre vonatkozó rendelkezését, nem semmisítette meg a hatóság törvény által semmissé minősített döntését, ezáltal mulasztásos jogsértést követett el. A jelen panaszommal támadott bírósági döntés emiatt is törvénysértő.

²⁵ 1.Kpk.50.093/2013/6.

²⁶ 1.Kpk.50.066/2013/4.

értesített a beavatkozás lehetőségéről. Az egymással szoros összefüggésben álló eljárásokat a törvény tisztességes eljárás ésszerű határidőn belül való lefolytatására vonatkozó rendelkezése és a kifejezett kérésem ellenére sem egyesítette. A semmisnek minősülő döntéseket a Ket. 121. § rendelkezései ellenére nem semmisítette meg. Részrehajlónak minősül az eljárása azért is, mert nem alkalmazta a vonatkozó törvényi rendelkezések szerinti jogkövetkezményeket, amikor a kérelmezett hatóság nem tett eleget a bizonyítási kötelezettségének (Pp. 164. § (1) bek., Pp. 336/A. § (2) bek.). A hatóságok jogszabálysértő döntései ellen benyújtott kérelmeimet a Pp. alapelvi szintű rendelkezései ellenére nem tartalmuk szerint vette figyelembe, a jegyző jogszabálysértő döntése megváltoztatására irányuló kérelmemet nem tekintette fellebbezésnek, a kormányhivatal jogszabálysértő döntése megváltoztatására irányuló kérelmemet pedig nem tekintette bírósági felülvizsgálat iránti kérelemnek.

Álláspontom szerint a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogom sérelmét eredményezte az is, hogy a bíróság több esetben is anélkül egyesítette a felek által benyújtott felülvizsgálati kérelmei alapján megindított eljárásokat, hogy arról engem értesített volna, majd anélkül hozott döntéseket²⁷ ezen egyesített eljárások során, hogy kézbesítette volna részemre a másik fél felülvizsgálati kérelmét, ill. a kérelmezett hatóság alperesi nyilatkozatát. A hatóság döntései ellen az ellenérdekű felek egyaránt felülvizsgálati kérelemmel fordultak a bírósághoz. A bíróság azonban a törvény rendelkezései ellenére egyik felet sem tájékoztatta arról, hogy az ellenérdekű fél is kérte a hatósági döntés bírósági felülvizsgálatát, egyik felet sem tájékoztatta a másik fél által kezdeményezett bírósági eljárásba való beavatkozás lehetőségéről. A bíróság arról sem értesítette az ellenérdekű feleket, hogy a felülvizsgálati kérelmeik alapján megindított eljárásokat egyesítette²⁸. A bíróság nem is küldte meg a felek számára az eljárások egyesítéséről hozott döntéseit, sem pedig a másik fél által benyújtott felülvizsgálati kérelmet, de még a kérelmezett hatóság arra adott alperesi nyilatkozatát sem. Sőt, a bíróság még az én felülvizsgálati kérelmemre adott alperesi nyilatkozatot sem küldte meg a részemre. Álláspontom szerint a bíróság fentiek szerinti törvénysértő eljárása sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapvető jogomat [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bek.].

Álláspontom szerint a tisztességes és ésszerű határidőn belül lefolytatott eljáráshoz való alapvető jogom sérelmét eredményezte az is, hogy a bíróság ebben az egyetlen, ráadásul megalapozatlan birtokvédelmi kérelem tárgyában a hatóságok sorozatos mulasztásai mellett hozott számos jogszabálysértő hatósági döntés ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmeimet külön-külön eljárásokban bírálta el annak ellenére, hogy a kérelmeimben kifejezetten kértem az eljárások egyesítését. A bíróság eljárását emiatt is törvénysértőnek és alaptörvény-ellenesnek [Alaptv. XXVIII. cikk (1) bek.] tartom. Ugyanakkor nyilvánvaló, hogy a bíróság eljárása a jogalkotó szándékával is ellentétes, hiszen az nem felel meg az Alaptörvény 28. cikkében foglalt azon rendelkezésének sem, amely szerint „Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

A másodfokú hatóság és a bíróság az eljárásaik során tévesen értelmezték a jogi tényállást, tévesen értelmezték és tévesen alkalmazták a vonatkozó törvényi rendelkezéseket, amikor döntéseikben megállapították, hogy a kérelmező ügyfél rosszhiszemű magatartása nem érintette az én jogaimat, jogos érdekeimet. Ezen megállapításuk egyszerűen abszurd. Ténykérdés, hogy a kérelmező ügyfél nemcsak a hatósággal, hanem velem szemben is rosszhiszemű magatartást tanúsított. Nemcsak azzal, hogy valótlan tényállításokra és koholt bizonyítékokra alapított, vagyis megalapozatlan birtokvédelmi kérelemmel fordult a jegyzőhöz és megalapozatlanul kezdeményezett eljárást velem szemben, hanem azért is, mert a hatóság előtt olyan tudatosan valótlan tényállítást tett, amely alapján velem szemben rongálás miatt szabálysértési, vagy büntető eljárás megindításának lett volna helye. Az eljárás során bizonyítottam, hogy a kérelmező engem hamisan vádolt. Álláspontom szerint a kérelmező magatartása kimeríthette a hamis vád, ill. a hatóság félrevezetése törvényi tényállását is.

²⁷ I.Kpk.50.011/2013/6., I.Kpk. 50.014/2013/6.

²⁸ I.Kpk.50.012/2013/2., I.Kpk.50.019/2013/2.

Ugyanakkor a kérelmező a megalapozatlan birtokvédelmi kérelmében elismerte, hogy a rongálás tárgyát képező kerítésoszlopot valójában ő verte le és helyezte el az én kizárólagos használatú kertemben. Bizonyítékként még fényképet is csatolt, amely alapján megállapítható, hogy az én kizárólagos használatú kertem kerítéséről verte le az oszlopot és hogy azt az én kizárólagos használatú kertemben helyezte el. A fényképpel igazolta azt is, hogy az oszlopot erőszakos magatartással, barbár módon verte le. Vagyis, a kérelmében nemcsak azt ismerte el, hogy valójában éppen ő követett el birtokháborítást (amely miatt egyébiránt időközben kereset-kiterjesztést nyújtottam be a köztünk folyamatban lévő birtokperben¹¹), hanem azt is, hogy dolog elleni erőszakos magatartással megrongálta az én kerítésemet. Álláspontom szerint a beadványa egyben beismerő vallomásnak is tekinthető, ugyanis magatartása kimerítheti a dolog elleni erőszakos magatartással elkövetett, kárt okozó szándékos rongálás, ill. a garázdaság törvényi tényállását. Az eljárások során bizonyítottam azt is, hogy a kérelmező valótlan tényállításokat tett és koholt bizonyítékokat terjesztett elő a hatóság előtt benyújtott kérelmében. Álláspontom szerint emiatt a kérelme hamis iratnak minősül, melynek felhasználása, azaz a hatóság előtt történő benyújtása pedig felvetheti (a kérelem benyújtásakor hatályos Btk. rendelkezése szerinti) magánokirat-hamisítás elkövetésének, ill. a közokirat-hamisítás kísérletének gyanúját is. Az eljárás során kifejtettem azt is, hogy a kérelmező jogtalan haszonszerzés és károkozás céljából próbálta megteveszteni az eljáró hatóságot, azaz a magatartása kimeríthette a csalás kísérletének törvényi tényállását is. Előadtam azt is, hogy a megalapozatlan birtokvédelmi kérelmét egy nappal azt követően nyújtotta be a jegyzőhöz, miután a köztünk folyamatban lévő birtokperben¹¹ megtartott bírósági helyszíni tárgyaláson nem sikerült megtevesztenie az eljáró bírót, ugyanis a perbe vont tulajdonostársak azonnal és egybehangzóan cáfolták a kérelmező és felesége tudatosan valótlan tényállításait. Ezen tényállításomat a tárgyalási jegyzőkönyvvel, mint okirati bizonyítékkal kívántam alátámasztani, azonban a felajánlott okirati bizonyítékot a kérelmezett hatóság indokolás nélkül mellőzte.

Álláspontom szerint az eljáró hatóságokat az eljárásaik során feljelentési kötelezettség terhelte, ugyanis a kérelmező eljárás során tanúsított magatartása miatt felmerülhetett a hamis vád, ill. a hatóság félrevezetése, a rongálás, ill. a garázdaság, a magánokirat-hamisítás elkövetésének, ill. a közokirat-hamisítás kísérletének, valamint a csalás kísérletének megalapozott gyanúja. Ezen közvérdra üldözendő bűncselekmények gyanúja esetén pedig a hatóság, ill. bíróság képviselőjében eljáró hivatalos személyeket a Be. 171. § rendelkezései alapján feljelentési kötelezettség terheli.

Az eljárások során azonban a hatóságok és a bíróság képviselőjében eljáró hivatalos személyek nemhogy feljelentést nem tettek az ügyben, de az ügyfelet még az eljárás során feltárt bizonyítékok alapján a jegyző által rá kiszabott eljárási bírság megfizetése alól is mentesítették. Holott az eljárás során egyértelműen, kétséget kizáró módon bizonyítást nyert az ügyfél rosszhiszemű magatartása. Vagyis, a másodfokú hatóság és a bíróság képviselőjében eljáró hivatalos személyek az elsőfokú eljárás során feltárt bizonyítékok és a törvény egyértelmű rendelkezései ellenére is – előttem máig ismeretlen okból – palástolták a kérelmező ügyfél rosszhiszemű magatartását, s nem foglalkoztak az eljárás során tudomásukra jutott bűncselekmények gyanújával sem.

Álláspontom szerint a hatóságok és a bíróság fentiek szerinti eljárásai súlyosan sértették a részrehajlás nélküli, pártatlan és tisztességes eljáráshoz való alapvető jogomat (Alaptv. XXIV. cikk. (1) bek. és XXVIII. cikk (1) bek.). Sértették továbbá az állam elsőrendű kötelezettségére vonatkozó alaptörvényi rendelkezést is (Alaptörvény I. cikk (1) bek.). Ezen túlmenően sértették a magán- és családi életem, otthonom és jó hírnevem tiszteletben tartásához való alapvető jogomat (Alaptörvény VI. cikk (1) bek.) azáltal, hogy törvényi kötelezettségük ellenére nem alkalmazták a törvény rendelkezéseit ezen alapvető jogaim védelmében. Álláspontom szerint az eljárások során sérültek az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikk 1. pontjában és a 13. cikkében foglalt alapvető jogaim is. Az alaptörvény-ellenes eljárások és döntések kihatottak az ügyben hozott bírósági döntések érdemére is, ideértve a jelen panaszommal támadott bírósági döntést²⁵ is.

Nyilvánvaló, hogy a velem szemben megalapozatlanul megindított eljárás sérti az én jogaimat, ill. jogos érdekeimet. Nyilvánvaló, hogy a tárgyi esetben a kérelmező ügyfél nemcsak a hatósággal, hanem velem szemben is rosszhiszemű magatartást tanúsított. A fenti hivatkozott bűncselekmények gyanújáról nem is beszélve! Számomra nyilvánvaló, hogy a megalapozatlan birtokvédelmi kérelem benyújtása, valamint a szomszédom és családtagjai által tanúsított sorozatos birtokháborító és egyéb jogsértő magatartásaik a családom zaklatására irányulnak, bosszúból azért, mert a különböző jogsértő magatartásaik miatt velük szemben különböző hatósági és bírósági eljárásokat kezdeményeztem. Azaz a kérelmező ügyfél magatartása további bűncselekmények gyanúját is felvetheti. Mindezek ellenére a bíróság az eljárások során azt állapította meg, hogy nekem nincs keresetőségi jogom a kérelmező ügyfél rosszhiszemű magatartását illetően. Álláspontom szerint a bíróság ezen döntése súlyosan jogsértő, és alaptörvény-ellenes volt, ugyanis döntésével megfosztott a jogorvoslathoz való alapvető jogomtól (Alaptv. XXVIII. cikk (7) bek.).

Alapvetően tévesnek, s a vonatkozó törvényi rendelkezéssel, valamint a jogalkotó szándékával is ellentétesnek tartom a bíróság azon álláspontját, mely szerint az ügyfél rosszhiszemű magatartása a közigazgatási eljárásban nem vizsgálható, arra „egyéb eszközöket biztosít a jogalkotó”. A törvény vonatkozó rendelkezése szerint a hatóságot tényállás-tisztázási és –megállapítási kötelezettség terhelte. Az eljárás során bizonyítást nyert, hogy a kérelmező ügyfél rosszhiszemű magatartást tanúsított, tudatosan valótlan tényállításokat tett és koholt bizonyítékokat terjesztett elő. A hatóságot emellett indokolási kötelezettség is terhelte, amelyben fel kellett volna tüntetnie a megállapított tényállást és az annak alapjául elfogadott bizonyítékokat. A tényállás tisztázási és indokolási kötelezettség alapján a hatóságok tehát kötelesek lettek volna az eljárás során feltárt bizonyítékokat döntéseik indokolás részében ismertetni. A másodfokú hatóság súlyos jogszabálysértést követett el azzal is, hogy a jegyzői döntés indokolásának hiányosságára, az eljárás során feltárt bizonyítékok ismertetésének hiányára hivatkozva megsemmisítette az ügyfél rosszhiszemű magatartása miatt rá kiszabott eljárási bírságról hozott döntést, ahelyett, hogy az eljárás során feltárt bizonyítékok alapján a jegyzőt új eljárásra kötelezte volna. (A Ket. szerint a másodfokú hatóság is pótolhatta volna a jegyző mulasztását, már amennyiben a másodfokú hatóság rendelkezett volna hatáskörrel a másodfokú eljárás lefolytatására.) Mindezt rendre leírtam a bírósági felülvizsgálati kérelmeimben, ám a bíróság mindezzel nem foglalkozott.

E körben hivatkozom a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.Kpk.50.092/2013/17. sz. – a jelen panaszom tárgyát képező eljárás-halmaztól független eljárásban hozott – végzésében foglaltakra, melyet a jelen iratomhoz mellékelten csatolok. (A végzés egyértelműen bizonyítja azt is, hogy mennyire nem egységes a jogalkalmazás a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon.) Ezen végzés indokolásában a bíróság pontosan azt fejt ki, amit a fentiekben írtam. A bíróság indokolása szerint, ha a közigazgatási hatóság nem tesz eleget a Ket. 72. §-ában foglalt indokolási kötelezettségének az olyan súlyos eljárási szabálysértésnek minősül, amely esetén arra történő hivatkozás nélkül hivatalból is le kell vonni a jogszabálysértésre vonatkozó következtetést. A bíróság indokolása szerint „ugyancsak súlyos eljárási szabálysértésnek tekinti a közigazgatási bírósági gyakorlat azt, ha a hatóság a Ket. 50. § (1) bekezdése alapján öt terhelő tényállás-tisztázási kötelezettsége nélkül hoz egy ügy érdemében döntést”. A hatóság fenti mulasztásai miatt, azaz a tényállás-tisztázási kötelezettség és az indokolási kötelezettség elmulasztása miatt a közigazgatási hatóság döntéseit súlyosan jogszabálysértőnek, megalapozatlannak, érdemi felülbírálatra alkalmatlannak ítélte, s emiatt a közigazgatási hatósági döntéseket megsemmisítette, a hatóságok új eljárásra való utasítása mellett. Vagyis hivatalból pontosan azt tette, amit én a jelen panaszommal támadott bírósági döntés tárgyát képező valamennyi bírósági eljárásban kértem! A fent hivatkozott bírósági végzés alapján úgy tűnik, hogy amennyiben ugyanazon bíróságon ennyire eltérő módon értelmezik és alkalmazzák az egyes bírók a vonatkozó törvényi rendelkezéseket, úgy gyakorlatilag sérül a jogbiztonság. A hivatkozott döntés alapján ugyanis nyilvánvaló, hogy amennyiben a jelen panaszom tárgyát képező ügy-halmaz a fent hivatkozott döntést hozó bíróhoz került volna, akkor egészen más, akár a törvényi rendelkezéseknek megfelelő döntés is születhetett volna. Az egymással

ellentétes jogalkalmazás pedig önmagában is felveti a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogaim sérelmét.

(A fent hivatkozott döntés jogszerű indokolása ellenére megállapítható, hogy az adott ügyben a feltárt bizonyítékok és a kérelmező valótlan tényállításai tárgyában a hivatkozott végzés tévedéseket és hiányosságokat tartalmaz. Ám ezeket majd a hivatkozott végzés elleni felülvizsgálati kérelmemben fogom részletesen kifejteni. Mindössze néhány példát megemlítve: a bíróság tényként fogadta el a kérelmező tudatosan valótlan tényállításait annak ellenére, hogy azok ellentmondásban voltak az eljárások során feltárt bizonyítékokkal, fénykép- és videofelvételekkel, valamint a tulajdonostársak teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt nyilatkozataival; a bíróság figyelmen kívül hagyta az eljárások során feltárt bizonyítékokat és a bírósági eljárásban előterjesztett bizonyítékokat is; a bíróság egy 2012. évben meghallgatott tanú vallomását ellentmondásban lévőnek tekintette a 2013. évben történt, videofelvételekkel alátámasztott eseményekkel, ami önmagában is abszurd; a bíróság tévesen értelmezte a jogi tényállást, a feltárt tanúvallomásokkal és okirati bizonyítékokkal ellentétes ténymegállapítást tett; az eljárás során beavatkozó félként a bíróság tudomására hoztam olyan tényeket, amelyek felvethetik a bűncselekmény elkövetésének gyanúját, ám a bíróság a törvényi kötelezettsége ellenére ezzel sem foglalkozott; a bíróság azzal sem foglalkozott, hogy a kérelmező a fellebbezésében és a felülvizsgálati kérelmében is tudatosan valótlan tényállításokat tett, azaz hamis tartalmú iratokat nyújtott be a hatósági és bírósági eljárásokban, ami úgyszintén felvetheti a büntetőjogi felelősségét; a bíróság az építmény rendeltetésszerű használatát állapította meg annak ellenére, hogy a kormányhivatal jogerős és végrehajtható döntése szerint az építmény megépítését az adott helyen jogszabály nem teszi lehetővé, azaz az építmény rendeltetésszerű használata is értelmetlen; a bíróság azt sem vette figyelembe, hogy a tanúvallomások és egyéb okirati bizonyítékok alapján megállapítható, hogy az építtető az én kizárólagos használatomban lévő területen építette meg az építményt, a tulajdonostársak és a hatóság megtévesztése útján; azzal sem foglalkozott, hogy az építési engedély szerzőmódja nem csupán rosszhiszemű volt, hanem az engedélyekhez a hatóság előtt benyújtott hamis tartalmú iratai alapján jutott, vagyis e körben felmerülhet a közokirat-hamisítás megalapozott gyanúja is. Az adott ügyben az eljáró bíró megsértette a kereseti kérelemhez kötöttség elvét is. Ugyanis a felperes a kereseti kérelmében nem jelölte meg azt a konkrét jogszabályhelyet, amire a keresetét alapította, és a keresetéből nem is állapítható meg a kifogásolt jogszabálysértés. A 2/2011. (V. 9.) KK vélemény a kereseti kérelemhez kötöttségről és a keresetváltoztatásról a közigazgatási perben c. állásfoglalása szerint "A kereseti kérelemhez kötöttség elve közigazgatási perben is érvényesül. A bíróság csak a keresetlevélben megjelölt jogszabálysértést vizsgálhatja, kivéve, ha semmisségi okot észlel.")

A fent hivatkozott bírósági végzés indokolásának a közigazgatási hatóságok tényállás-tisztázási, ill. indokolási kötelezettsége elmulasztásának jogkövetkezményeinek alkalmazásáról szóló része azonban összhangban van a törvényi rendelkezésekkel, a jogalkotó szándékával. A végzés hatodik oldal második bekezdése a következő indokolást tartalmazza.

„A jelen ügyben megállapítható, hogy az I. fokú hatóság határozata érdemi felülbírálatra nem alkalmas, figyelemmel arra, hogy az I. fokú hatóság a Ket. 72. §-a szerint öt terhelő indokolási kötelezettségének nem, illetőleg hiányosan tett eleget, határozata indokolásában az alkalmazott jogszabályhelyek is részben tévesen kerültek megjelölésre. A II. fokú határozat azért jogszabálysértő, mert a II. fokú hatóság nem észlelte az I. fokú határozat érdemi felülbírálatra alkalmatlan voltát, illetőleg az I. fokú határozat súlyos hiányosságait a II. fokú hatóság sem pótolta, ami által a döntése megalapozatlan, ezáltal jogszabálysértő. Erre tekintettel a bíróság a jogszabálysértő döntéseket hatályon kívül helyezte, és az I. fokú hatóságot új eljárásra utasította.”

Vagyis, a töretlen közigazgatási bírósági gyakorlat (és a vonatkozó törvényi rendelkezések) szerint a súlyosan jogszabálysértő közigazgatási hatósági döntéseket a bíróság hatályon kívül helyezi és a hatóságot új eljárás lefolytatására utasítja. Ez az indokolás teljesen összhangban van a jelen

panaszom tárgyát képező ügyben benyújtott öt bírósági felülvizsgálati kérelmemben foglaltakkal Számomra döbbenetes, hogy ha „mindössze” ennyi indokolás is „elegendő” a súlyosan jogszabálysértő és érdemi felülvizsgálatra alkalmatlan közigazgatási döntések hatályon kívül helyezéséhez, akkor a jelen panaszom tárgyát képező bírósági eljárásokban az eljáró bíró miért nem foglalkozott sem ezekkel a súlyos jogszabálysértésekkel, sem az általam megjelölt semmisségi okokkal, a hatáskör elvonással, a rosszhiszemű ügyféli magatartással, a bűncselekmények gyanújával, stb. Álláspontom szerint a jelen panaszom tárgyát képező bírósági eljárásokban nem érvényesült a jogalkotó szándéka, a töretlen bírósági gyakorlat és nem érvényesültek a vonatkozó törvényi rendelkezések sem. A hatósági és a bírósági eljárások során tapasztalt súlyos eljárási jogszabálysértések számossága és a jogszabálysértő döntések arra engednek következtetni, hogy az egyes hatósági és bírósági eljárások nem felelnek meg a részrehajlás nélküli, pártatlan és tisztességes eljárás alapvető követelményeinek, azaz sértik a fent hivatkozott alaptörvényi rendelkezéseket, sértik a tisztességes eljárás lefolytatásához való alapvető jogomat.

A bíróság által vétett súlyos jogszabálysértések egy további példajaként felhozom, hogy a bírósági felülvizsgálat során a kérelmezett közigazgatási hatóság elmulasztott eleget tenni a tényállás-tisztázási és –megállapítási, valamint a bizonyítási kötelezettségeinek. Az eljárás során vitattam a döntése alapjául szolgáló tényállás valóságát. Ez alapján a Pp. 336/A. § (2) bekezdése szerint a bírósági eljárásban a kérelmezett hatóság köteles lett volna bizonyítani azt. Vagyis a bírósági eljárásban a kérelmezett hatóságon volt a bizonyítási teher. A kérelmezett hatóság a bizonyításnak a bírósági eljárás során sem tett eleget, emiatt a törvény értelmében a bíróságnak helyt kellett volna adnia kereseti kérelmemnek és hatályon kívül kellett volna helyeznie a kérelmezett hatóság döntését. A bíróság ezen kötelezettségének sem tett eleget. Vagyis, a törvény rendelkezése szerint a bizonyítási kötelezettség elmulasztása esetén a következmények az alperest terhelik (bizonyítási teher) a bíróság azonban ezzel ellentétes döntéseket hozott (1.Kpk.50.484/2012/4., 1.Kpk.50.066/2013/4., 1.Kpk.50.093/2013/6.). A bíróság ezen jogszabálysértő eljárása és döntései nyilvánvalóan sértik a részrehajlás nélküli, tisztességes eljáráshoz való alapvető jogomat, hiszen a törvény rendelkezéseivel ellentétes módon, a kérelmezett hatóságnak kedvező, számomra hátrányos döntéseket hozott.

A bíróság által vétett súlyos jogszabálysértések egy további példajaként felhozom, hogy az egyik bírósági felülvizsgálat iránti kérelmemben a végrehajtás felfüggesztését is kértem, a bíróság azonban figyelmen kívül hagyta a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmemet is (1.Kpk.50.014/2013/6). A Pp. 332. § (3) bek. alapján a bíróságnak törvényi kötelezettsége lett volna a felfüggesztés tárgyában nyolc napon belül döntenie. A bíróság ezen jogszabálysértő mulasztása úgyszintén sértette a részrehajlás nélküli, tisztességes eljáráshoz való alapvető jogomat, hiszen mulasztása számomra joghátrányt okozott.

A hatóságok és a bíróság törvénytörtő eljárásai és döntései miatt nekem számos további eljárást kellett kezdeményeznem. A velem jogszerűtlenül megfizettetett eljárási költségek miatt polgári peres eljárást kellett indítanom, jogalap nélküli gazdagodás jogcímén. Mivel a kérelmező ügyfél a jogerős és végrehajtható hatósági döntések szerinti fizetési kötelezettségének nem tett eleget, ezért vele szemben végrehajtási eljárást indítottam, majd miután a bíróság hatályon kívül helyezte a jogerős és végrehajtható, ámde jogszabálysértő hatósági döntéseket, a végrehajtási eljárás megszüntetését kértem, a végrehajtási eljárás során felmerült költségeim megtérítését pedig egy kártérítési eljárásban kértem. A kérelmező ügyfél fentiek szerinti magatartása miatt pedig büntető eljárást kezdeményeztem. Mivel a közigazgatási eljárások során a hatóságok és a bíróság jogszabálysértő döntései alapján nem érvényesül a jogalkotó szándéka, az alapvető jogaim védelme érdekében, valamint a közigazgatási eljárások során keletkezett károm megtérítése iránt vagyok kénytelen számos polgári és büntető eljárást megindítani. A fentiek alapján egyértelműen megállapítható, hogy a hatóságok és a bíróság sorozatos mulasztásai, jogszabálysértő eljárásai és döntései sértik a tisztességes eljárás és ésszerű határidőn belül lefolytatott eljáráshoz, valamint a hatékony

jogorvoslathoz való alapvető jogaimat [Alaptv. XXIV. cikk (1) bek., XXVIII. cikk (1) és (7) bek., Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikk 1. pont, 13. cikk].

Álláspontom szerint a hatóságok és a bíróság az eljárásaik során és döntéseikkel megsértették a tisztességes eljárás védelméről, valamint az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2009. évi CLXIII. törvény és az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény számos rendelkezését is.

Összegezve, a hatóságok és a bíróság az eljárásaik során a vonatkozó jogszabályokat sorozatosan tévesen értelmezték és alkalmazták, ill. számos esetben nem a megfelelő jogszabályhelyeket jelölték meg döntéseik meghozatalakor. A hatóságok az eljárás során megfosztottak a jogorvoslati lehetőségetől, később pedig, a döntéseik során számos esetben valótlanul arra hivatkoztak, hogy nem éltem a jogorvoslati lehetőséggel. A közigazgatási hatóságok az eljárásaik során és a döntéseik meghozatalakor súlyosan jogszabálysértő módon jártak el, a törvényi kötelezettségeiknek nem tettek eleget. A másodfokú hatóság valamennyi eljárásban (azaz az elsőként lefolytatott másodfokú eljárások során, majd a megismételt eljárások során is) hatáskör-elvonást valósított meg, ezért döntései [a Ket. 121. § (1) bek. b) pontja alapján] semmisnek minősülnek. A megismételt eljárások során hozott döntései semmisnek minősülnek amiatt is, hogy azokat a hatóság a bíróság iránymutatásával¹⁶ ellentétes módon hozta meg. Semmisnek minősülnek továbbá az időközben hatályba lépett törvénymódosítás²⁰ miatt is. A bíróság a súlyos eljárási jogszabálysértéseket, a semmisségi okokat és a vonatkozó törvényi rendelkezéseket az eljárásai során és döntései meghozatalakor nem vette figyelembe, a semmisnek minősülő döntésekre vonatkozó törvényi kötelezettségének nem tett eleget, a súlyosan jogszabálysértő és alaptörvény-ellenes hatósági eljárásokat és döntéseket nem orvosolta, ennek következtében a kialakult törvénysértő és alaptörvény-ellenes állapot fennmaradásáról döntött.

Álláspontom szerint a fentiekben felhozott alaptörvény-ellenességek olyan alkotmányjogi jelentőségű kérdéseknek minősülnek, amelyek kihatottak a bírói döntés érdemére, s alaptörvény-ellenes helyzetet idéztek elő. Éppen a hatóságok és a bíróság sorozatos mulasztásai és jogszabálysértő, alaptörvény-ellenes eljárásai és döntései folytán kialakult alaptörvény-ellenes helyzet miatt vagyok kénytelen számos további polgári és büntető eljárást kezdeményezni, az én és családom jogainak, jogos érdekeinek védelme, valamint a személyiségi jogaink, a magánlakáshoz való alapvető jogunk védelme, a nyugalmunk védelme érdekében, illetőleg az okozott károk megtérítése iránt.

A bíróság a kifejezett kéréseim ellenére sem egyesítette a felülvizsgálati kérelmeim alapján megindított eljárásokat (1.Kpk.50.484/2012/4., 1.Kpk.50.011/2013/6., 1.Kpk. 50.014/2013/6.), holott azok egymással szoros összefüggésben álltak. Álláspontom szerint a bíróság ezen döntése ellentétes a jogalkotó szándékával, sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bek. és a 28. cikk rendelkezéseit, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikk 1. pont és 13. cikk rendelkezéseit is. A számos felülvizsgálati kérelem benyújtását éppen az eljáró hatóságok sorozatos mulasztásai tették szükségessé. Ugyanis a hatóságok egyetlen alkalommal sem voltak képesek „első nekifutásra” jogszerű döntést hozni, a másodfokú hatóság pedig egyetlen jogszerű döntést sem hozott az eljárásai során. A megismételt eljárások során úgyszintén súlyosan jogszabálysértő döntést hoztak a hatóságok. A hatóságok és a bíróság a sorozatos mulasztásaiknak, jogszabálysértő eljárásaiknak és döntéseiknek valamennyi terhét rám hárították. Vagyis egy megalapozatlan birtokvédelmi kérelem tárgyában másfél év alatt sem voltak képesek a jogszabályoknak megfelelő döntést hozni. Álláspontom szerint a hatóságok és a bíróság törvénysértő eljárása és sorozatos mulasztásai, jogszabálysértő döntései az eljárás rendkívüli elhúzódásához és az eljárási költségek rendkívüli megnövekedéséhez vezetett. Az ügyben hozott számos hatósági és bírósági döntések alapján

számomra nyilvánvaló, hogy a másodfokú hatóság és a bíróság részrehajló módon folytatták le az eljárásaikat, s megalapozatlan döntéseket hoztak.

Álláspontom szerint az ügyben eljáró hatóságok és bíróságok valamennyi eljárás során, ill. a döntéseik meghozatalakor (ide értve a Kúria eljárásait és döntéseit, valamint a jelen panaszommal támadott legutóbbi bírósági eljárást és döntést is) alaptörvény-ellenes módon jártak el és alaptörvény-ellenes döntéseket hoztak. A jelen panaszommal támadott bírósági döntés és az annak tárgyát képező hatósági eljárások (az elsőként lefolytatott első és másodfokú eljárások és a megismételt eljárások is) sértik az Alaptörvény fent hivatkozott rendelkezéseit (Alaptv. I. cikk (1) bek., VI. cikk (1) bek., XXIV. cikk (1) bek., XXVIII. cikk (1) és (7) bek., 25. cikk (3) bek., 28. cikk).

A kérelmem tárgyával összefüggésben előadom, hogy az ügyben a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által hozott 1.Kpk.50.484/2012/4. sz. döntése ellen alkotmányjogi panaszt terjesztettem elő a T. Alkotmánybíróságnál. (Ez volt az ügyben elsőként előterjesztett alkotmányjogi panaszom.) Az alkotmányjogi panaszomat a T. Alkotmánybíróság a 2013. október 28. napján kelt, IV/652/2013. sz. végzésében arra hivatkozva utasította vissza, hogy az indítványom nem tartalmazott „*olyan pontosan körülírt alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét*”. (Álláspontom szerint a törvényes határidőn belül benyújtott alkotmányjogi panaszomban pontosan megjelöltem a sérelmezett bírói döntés érdemére kiható alaptörvény-ellenességet.)

A Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által hozott másik két végzés (1.Kpk.50.011/2013/6. és 1.Kpk.50.014/2013/6.) ellen két újabb alkotmányjogi panaszt terjesztettem elő a T. Alkotmánybíróságnál. (Ez volt az ügyben előterjesztett második és harmadik alkotmányjogi panaszom.) E két alkotmányjogi panaszom tárgyában a T. Alkotmánybíróság a 2013. szeptember 20. napján kelt, IV/1324-1/2013. sz. és IV/1325-1/2013. sz. irataiban arról tájékoztatott, hogy a hatályon kívül helyező és új eljárásra utasító, általam sérelmezett bírósági döntésekkel szemben alkotmányjogi panasz előterjesztésének nincs helye, mert az eljárás még folyamatban van. A tájékoztatások szerint az ügyben a jogerős bírósági döntéseket követően – a törvényben meghatározott feltételek teljesülése esetén – alkotmányjogi panasz indítvány előterjesztésének lehetősége továbbra is fennáll. A T. Alkotmánybíróság fenti tájékoztatásai alapján kérem, hogy az eljárás során szíveskedjék megvizsgálni a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.Kpk.50.011/2013/6. sz. és 1.Kpk.50.014/2013/6. sz., hatályon kívül helyező végzéseinek, valamint az ezt követően hozott, a 2014. április 11. napján kelt panaszommal támadott 1.Kpk.50.066/2013/4. sz. és a jelen panaszommal támadott 1.Kpk.50.093/2013/6. sz. jogerős döntéseinek alaptörvény-ellenességét is.

A Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.Kpk.50.484/2012/4. sz. végzése ellen a Kúriához benyújtott felülvizsgálati kérelmemet elutasító végzések (Kfv.II.37.307/2013/2. és Kfv.III.37.575/2013/2.) megsemmisítése iránt két újabb alkotmányjogi panaszt terjesztettem elő. (Ez volt az ügyben előterjesztett negyedik és ötödik alkotmányjogi panaszom, melyeket a Kúriához benyújtott egyetlen felülvizsgálati kérelem tárgyában hozott két különálló döntés ellen terjesztettem elő.) E két alkotmányjogi panaszom tárgyában a T. Alkotmánybíróság a IV/652/2013. sz. végzésére hivatkozva arról tájékoztatott a 2014. január 6. napján kelt, IV/1743-1/2013. sz. és IV/1744-1/2013. sz. tájékoztató leveleiben, hogy az indítványom érdemi vizsgálatára nincs lehetőség, mert az indítványban jelölt felülvizsgálati döntéssel érintett ügyben hozott jogerős végzést az Alkotmánybírósághoz 2013. április 29-én érkezett beadványomban már megtámadtam, s a T. Alkotmánybíróság az ügyben a Kúria végzése elleni indítványaim benyújtását követően, 2013. október 28-án hozta meg a IV/652/2013. sz. végzését. (Álláspontom szerint az ügyben hozott jogerős döntést támadó indítványom ügyében hozott végzéstől függetlenül helye lett volna a Kúria eljárásának és döntéseinek alkotmányossági vizsgálatára. Az alkotmányjogi panasz indítványaimat

ugyanis a Kúria döntései ellen nyújtottam be, amelyeket alaptörvény-ellenesnek tartottam. A Kúria ugyanis az Alaptörvény 25. cikk (3) bek. rendelkezése és az 1/2009 KJE határozat rendelkezései ellenére nem folytatta le a felülvizsgálati eljárást, s ezáltal a jogszabálysértő, alaptörvény-ellenes döntéseket hatályában fenntartotta, a kialakult alaptörvény-ellenes állapot fennmaradásáról döntött.)

A Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által hozott 1.Kpk.50.011/2013/6. sz. és 1.Kpk.50.014/2013/6. sz. végzése megsemmisítése iránt a Kúriához benyújtott felülvizsgálati kérelmemet elutasító végzések (Kfv.III.37.576/2013/2. és Kfv.III.37.577/2013/2.) ellen két újabb alkotmányjogi panaszt terjesztettem elő. (Ez volt az ügyben előterjesztett hatodik és hetedik alkotmányjogi panaszom.) E két alkotmányjogi panaszom tárgyában a T. Alkotmánybíróság a 2014. február 4. napján kelt, IV/1951-4/2013. sz. és IV/1952-4/2013. sz. irataiban arról tájékoztatót, hogy az indítványaimat IV/1951/2013., ill. IV/1952/2013. ügyszám alatt nyilvántartásba vette, az alkotmányjogi panaszok befogadásáról az Alkotmánybíróság később dönt.

A megismételt közigazgatási hatósági eljárások során hozott „egyik” másodfokú döntés ellen benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelmem alapján lefolytatott felülvizsgálati eljárás során a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság meghozta a 2014. január 21. napján kelt, 1.Kpk. 50.066/2013/4. sz. végzését, amely ellen a törvényes határidőn belül, 2014. április 11. napján benyújtottam az alkotmányjogi panaszomat. (A 2014. április 11. napján kelt iratom tehát az ügyben a nyolcadik alkotmányjogi panasz indítványom volt.) Az alkotmányjogi panasz indítványom benyújtásával egyidejűleg felülvizsgálati kérelmet terjesztettem elő a Kúriánál.

A megismételt közigazgatási hatósági eljárások során hozott „másik” másodfokú döntés ellen benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelmem alapján lefolytatott felülvizsgálati eljárás során a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság meghozta a 2014. február 18. napján kelt, 1.Kpk. 50.093/2013/6. sz. végzését, amely ellen a törvényes határidőn belül benyújtom a jelen alkotmányjogi panaszomat. Ezzel egyidejűleg felülvizsgálati kérelmet terjesztek elő a Kúriánál. (Ez tehát az ügyben a kilencedik alkotmányjogi panasz indítványom.)

Kérem, hogy a jelen alkotmányjogi panasz indítványom alapján megindítandó eljárást szíveskedjék egyesíteni a bíróság 2014. január 21. napján kelt, 1.Kpk. 50.066/2013/4. sz. végzése megsemmisítése iránt 2014. április 11. napján benyújtott alkotmányjogi panasz indítványom alapján megindítandó eljárással, mivel e két indítványom tárgya egymással szoros összefüggésben van.

Kérem továbbá, hogy e két alkotmányjogi panasz indítványom alapján megindítandó eljárást szíveskedjék egyesíteni a fent hivatkozott IV/1951/2013., ill. IV/1952/2013. ügyszámú eljárásokkal.

Kérem, hogy az eljárás során szíveskedjék figyelembe venni a jelen ügyben eddig benyújtott valamennyi bírósági döntés²⁹ ellen benyújtott alkotmányjogi panasz indítványomban foglaltakat, valamint a jogszabálysértő bírósági döntések³⁰ ellen a Kúriához benyújtott valamennyi felülvizsgálati kérelmemben foglaltakat is. A bíróság döntései ellen benyújtott, fent sorolt valamennyi alkotmányjogi panasz indítványom mellé csatoltam az adott bírósági döntés ellen a Kúriához benyújtott felülvizsgálati kérelmeim egy-egy másolati példányát.

A jelen alkotmányjogi panasz indítványomban és a 2014. április 11. napján benyújtott alkotmányjogi panasz indítványomban a teljes eljárás során hozott valamennyi hatósági és bírósági döntés¹ megsemmisítését kérem, ugyanis a fentiekben körülírt alaptörvény-ellenesség jellemezte az első- és másodfokú hatósági eljárásokat és döntéseket, valamint a bírósági eljárásokat és döntéseket⁵ is (ideértve a Kúria által lefolytatott eljárásokat és döntéseiket²⁴ is). A hatósági és bírósági eljárások

²⁹ 1.Kpk.50.484/2012/4., 1.Kpk.50.011/2013/6., 1.Kpk. 50.014/2013/6., 1.Kpk.50.066/2013/4., 1.Kpk.50.093/2013/6., Kfv.II.37.307/2013/2. és Kfv.III.37.575/2013/2., Kfv.III.37.576/2013/2., Kfv.III.37.577/2013/2.

³⁰ 1.Kpk.50.484/2012/4., 1.Kpk.50.011/2013/6., 1.Kpk. 50.014/2013/6., 1.Kpk.50.066/2013/4., 1.Kpk.50.093/2013/6.

során tapasztalt alaptörvény-ellenességek, mint pl. a jogorvoslathoz való alapvető jog megsértése, a részrehajlás nélküli, pártatlan, tisztességes és ésszerű határidőn belül lefolytatott eljárásához való alapvető jog megsértése, valamint az állam elsőrendű kötelezettségének megsértése, ill. a magán- és családi élet, az otthon és a jó hírnév tiszteletben tartásához való alapvető jog megsértése mind-mind olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek minősül, amely – álláspontom szerint – megalapozza az ügyben hozott valamennyi hatósági és bírósági döntés¹ megsemmisítését. A hatósági és bírósági eljárásokban tapasztalt alaptörvény-ellenességek kihatottak a bírósági döntések érdemére is. Így pl. az Alaptörvény I. cikk (1) bek. és az Alaptörvény VI. cikk (1) bek. rendelkezéseinek megsértése kihatott arra, hogy a kérelmező ügyfél rosszhiszemű magatartása nem került feltárássra, s a magatartásával összefüggésben felmerülő bűncselekmény gyanúja sem került tisztázásra. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bek. rendelkezésének megsértése úgyszintén kihatott a bírósági döntés érdemére, ugyanis a másodfokú hatóság és a bíróság a döntéseik indokolásában rendszeresen arra hivatkoztak, hogy én nem nyújtottam be fellebbezést a jegyző döntése ellen. Holott én benyújtottam, azonban a hatóságok a törvényi rendelkezések és a vonatkozó jogegységi határozatban foglaltak ellenére nem tekintették az iratomat fellebbezésnek. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bek. és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bek. rendelkezéseinek megsértése, azaz a részrehajlás nélküli, pártatlan, tisztességes és ésszerű határidőn belül lefolytatott hatósági és bírósági eljárásokhoz való alapvető jogaim megsértése kihatott egyrészt arra, hogy a részrehajló bírósági eljárás a jogszabálysértő eljárást lefolytatató kérelmezett másodfokú hatóságnak kedvezett az én hátrányomra, másrészt arra, hogy fenntartott és jelenleg is fenntart egy jogszabálysértő állapotot, amely miatt nekem számos további polgári és büntető eljárást kell kezdeményeznem, harmadrészt arra, hogy ez az eljárás-halmaz rendkívüli módon elhúzódott, ennek következtében közel két évvel a megalapozatlan birtokvédelmi kérelem benyújtását követően még mindig nem hoztak a hatóságok és a bíróság a jogszabályoknak megfelelő döntéseket az ügyben. Álláspontom szerint a bíróság az eljárások során rendre figyelmen kívül hagyta az Alaptörvény 28. cikkében foglaltakat, s ennek következményeként folytatta le eljárásait jogszabálysértő módon, hozott jogszabálysértő döntéseket és hagyott helyben jogszabálysértő hatósági döntéseket. Az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésében foglaltak megsértése, azaz az 1/2009 KJE határozatban foglaltak megsértése kihatott arra, hogy nem élhettem a hatóság döntésének tartalma szerint engem megillető jogorvoslati lehetőséggel. Azáltal, hogy a bíróság a jogorvoslati eljárás során az Alaptörvény fenti rendelkezése ellenére sem alkalmazta a jogegységi határozatban foglaltakat, megsértette a tisztességes és ésszerű határidőn belül lefolytatott eljárásához és a jogorvoslathoz való alapvető jogomtól és ez a sérelmezett bírósági döntés érdemére is kihatott, egyrészt a keresetelési jogom hiányának téves megállapítása, másrészt az eljárási költségeim megállapítása és viselése tárgyában. Az alaptörvény-ellenes bírósági döntésekből nekem vagyoni hátrányom is származott.

Kérem, hogy döntése meghozatalakor szíveskedjék figyelembe venni azt a tényt is, hogy a jelen ügy-halmaz tárgyát képező megalapozatlan birtokvédelmi kérelem tárgyát illetően kereset-kiterjesztést nyújtottam be a Veszprémi Járásbíróság előtt folyamatban lévő, 15.P.20.483/2012 sz. alatt jegyzett polgári peres eljárásban, azaz a birtokvédelmi kérelem tárgyát illetően már a jegyzőnek sincs hatásköre eljárni, nincs hatásköre érdemi döntés meghozatalára.

Kérem, hogy döntése meghozatalakor szíveskedjék figyelembe venni azt a tényt is, hogy a jelen ügy-halmaz tárgyában lefolytatott valamennyi eljárás során tudatosan jogkövető magatartást tanúsítottam, eljárási cselekményeimet a célszerűség figyelembevételével teljesítettem, ez azonban nem mondható el sem a megalapozatlan birtokvédelmi kérelmet előterjesztő ügyfélről, sem pedig az eljáró hatóságokról, ill. bíróságokról. Kivétel nélkül valamennyi eljárás során ügyvédi megbízási szerződésekkel, ill. számlákkal igazoltam az eljárás során felmerült költségeimet. A hatóságok és a bíróság ezen ügyvédi megbízási szerződésekkel alátámasztott eljárási költségeim viseléséről egyes esetekben a törvény rendelkezéseivel ellentétes módon rendelkeztek, míg más esetekben a költségek viseléséről a kifejezett kérésem és a törvény vonatkozó rendelkezései ellenére sem rendelkeztek.

Kérem, hogy az ügyben hozott hatósági és bírósági döntések megsemmisítése esetén szíveskedjék az eljárások iratanyagai alapján a jogszabályoknak megfelelő döntést hozni. Amennyiben a T. Alkotmánybíróság a hatósági és bírósági döntések megsemmisítése mellett új eljárás lefolytatására utasítja a hatóságot, úgy kérem, hogy döntése meghozatalakor szíveskedjék kellő iránymutatást adni a rosszhiszemű ügyfél jogellenes magatartásával, ill. a hatóságok és a bíróságok jogszabálysértő eljárásaival és döntéseivel szükségtelenül okozott többletköltségeim, ill. károm megtérítésére is. Amennyiben a T. Alkotmánybíróság új eljárás lefolytatására utasítja a hatóságot, úgy kérem, hogy a Ket. 42. § rendelkezései alapján szíveskedjék a Veszprém Megyei Kormányhivatal és a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, ill. az ügyben eljáró személyek (ügyintéző, jogtanácsosok, kormány megbízott, eljáró bíró) eljárásból való kizárásáról rendelkezni, ugyanis az ügy iratanyagaiból egyértelműen megállapítható, hogy az eljárás során tanúsított részrehajló eljárásai és döntéseik alapján tőlük az ügy tárgyilagos megítélése és az ügyben elfogulatlan döntés nem várható.

Kérelmem további indokolásaként az alábbiakat adom elő.

1./

A Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.Kpk. 50.093/2013/6. sz. döntését, valamint az annak tárgyát képező valamennyi hatósági és bírósági eljárás során hozott döntést kérem megsemmisíteni. A bíróság döntését jogi képviselőm útján 2014. február hó 21. napján kaptam kézhez.

Ezen végzésében a bíróság elutasította a másodfokú közigazgatási hatóság VE-B-005/1-35/2013. sz. végzése ellen benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelmemet, ezzel a saját korábbi döntésével (1.Kpk.50.014/2013/6.) és a törvényi rendelkezésekkel is ellentétes döntést hozott. A bíróság az eljárás során és döntése meghozatalakor számos törvényi rendelkezést, valamint az Alaptörvény több rendelkezését is megsértette.

2./

Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

I. cikk (1)	<i>AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.</i>
VI. cikk (1)	<i>Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.</i>
XXIV. cikk (1)	<i>Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.</i>
XXIV. cikk (2)	<i>Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.</i>
XXVIII. cikk (1)	<i>Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.</i>
XXVIII. cikk (7)	<i>Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.</i>
25. cikk (3)	<i>A Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.</i>
28. cikk	<i>A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a</i>

jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

3./

A pertörténet rövid ismertetése.

I. A közigazgatási per előzményei

- [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] (I. és II. r. alperesek) a köztünk folyamatban lévő polgári peres eljárásban (melynek tárgya egy kerti tető lebontása volt), a 2012. június hó 26. napján megtartott bírósági helyszíni tárgyaláson megpróbálták a bíróságot megtéveszteni valótlan tényállításokkal, melyeket a perbe vont tulajdonostársak (III.-XVII. r. alperesek) azonnal megcáfoltak. Ez a tárgyalási jegyzőkönyvben is rögzítésre került, annak ellenére, hogy az adott valótlan állítások nem tartoztak a per tárgyába. Tehát a jelen panaszomban támadott bírói végzés tárgyát képező közigazgatási hatósági eljárás tárgya (azaz az oldalkertnél épített kerítés, valamint a kizárólagos használatunkban álló kiskert határvonalának kérdése) nem volt tárgya a polgári peres eljárásnak.
- Károlyi János másnap, azaz 2012. június hó. 27. napján megalapozatlan birtokvédelmi kérelmet terjesztett elő a Veszprém Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatal Jegyzőjénél. (Kérelmében megismételte azokat a valótlan tényállításait, melyekkel a megelőző napon sikertelenül próbálta megtéveszteni (feleségével együtt) az eljáró bíróságot.)
- A jegyző 2012. július hó 2. napján kelt, KOZP/5751/11/2012 birt. sz. végzésében foglalt felhívására 2012. július hó 12. napján jogi képviselőm útján nyilatkozatot tettem. Ebben részletesen kifejtettem, hogy a velem szemben benyújtott birtokvédelmi kérelem megalapozatlan. Ugyanis Károlyi János kérelmét valótlan tényállításokra alapozta, valótlan állításait hamis, koholt bizonyítékokkal igyekezett alátámasztani. Beadványomban [REDACTED] [REDACTED] valótlan tényállításait számos bizonyítékkal (köztük fényképfelvételekkel) kétséget kizáróan megcáfoltam és további bizonyítékokra hivatkoztam. Ezen további bizonyítékok között szerepeltek a jegyző előtt lefolytatott korábbi birtokvédelmi és építésrendészeti eljárások, valamint a folyamatban lévő polgári peres eljárás iratanyagai. A jegyzőhöz benyújtott iratomban kértem az eljárás során felmerült költségek viseléséről is rendelkezni.
- A jegyző a 2012. július hó 19. napján kelt, KOZP/5751/12/2012 birt. sz. végzésével érdemi vizsgálat nélkül elutasította a kérelmező ügyfél birtokvédelem iránti kérelmét azzal az indokkal, hogy megállapította a hatáskörének hiányát, valamint azt, hogy áttételnek nincs helye. A jegyző a folyamatban lévő polgári peres eljárásra hivatkozva állapította meg hatáskörének hiányát, holott a polgári peres eljárás tárgya nem volt azonos a jegyző előtt megindított birtokvédelmi eljárás tárgyával. Álláspontom szerint a jegyző hatásköre hiányára vonatkozó megállapítása téves volt. A jegyzőnek volt hatásköre a kérelmet érdemben vizsgálni és határozatban kellett volna elutasítania azt, mint megalapozatlant. Álláspontom szerint azzal, hogy a jegyző határozat helyett végzésben hozta meg döntését, valójában megfosztott a határozatok elleni jogorvoslathoz való jogomtól.
A jegyző (az általam becsatolt és hivatkozott bizonyítékok alapján) kétséget kizáróan megállapította azt is, hogy a kérelmező ügyfél nyilvánvalóan alaptalanul fordult a hatósághoz, ezzel jelentős többletköltséget idézett elő, ezért az eljárás során tanúsított rosszhiszemű magatartása miatt őt eljárási bírsággal sújtotta. Ugyanakkor a jegyző nem rendelkezett az eljárási költségek viseléséről. Végzését 2012. július hó 26. napján kaptam kézhez. (A Kormányhivatalnál tett iratbetekintések során nem volt megállapítható, hogy [REDACTED] [REDACTED] mikor vette át a végzést.)
- Miután a jegyző elmulasztott rendelkezni az eljárási költségek viseléséről, 2012. augusztus hó 7. napján kérelemmel fordultam hozzá, végzésének az eljárási költségek viseléséről való, jogszabályok szerinti kiegészítése iránt. Egyúttal azt is kértem, hogy kérelmemet a hatóság tekintse egyben fellebbezéseként is. A Ket. 37. § (1) bek. alapján a hatóságoknak (és a bíróságnak) ezen kérelmemet fellebbezéseként kellett volna értékelnie.

- [REDACTED] [REDACTED] dőközben, 2012. augusztus hó 3. napján kelt fellebbezésében sérelmezte a rá kiszabott eljárási bírságról szóló jegyzői döntést, kérte a jegyzői döntés felülvizsgálatát, az érdemi vizsgálat lefolytatását és a bírságról hozott döntés visszavonását. (A Kormányhivatalnál tett iratbetekintések során nem volt megállapítható, hogy Károlyi János mikor nyújtotta be a fellebbezését.)
- [REDACTED] [REDACTED] fellebbezését 2012. augusztus hó 14. napján ismertem meg. Ugyanezen a napon kérelemmel fordultam a jegyzőhöz, melyben jeleztem, hogy [REDACTED] [REDACTED] fellebbezésére észrevételeket kívánok tenni, s ennek benyújtására 5 munkanap határidőt biztosítani szíveskedjen, majd az észrevételeimet haladéktalanul továbbítsa a másodfokú hatóságnak.
- Miután [REDACTED] [REDACTED] a jegyző KOZP/5751/12/2012 birt. sz. végzésének az eljárási bírság kiszabásáról hozott döntése ellen fellebbezést terjesztett elő, a jegyző a 2012. augusztus hó 7. napján (határozatának eljárási költségek viseléséről rendelkező kiegészítése iránt) benyújtott kérelmem alapján megindított eljárást a Kormányhivatal másodfokú eljárásának időtartamára a 2012. augusztus 13. napján kelt, KOZP/5751/14/2012. sz. végzésében felfüggesztette. Álláspontom szerint a jegyzőnek a kérelmemet fellebbezéseként kellett volna értékelnie és engem a meg nem fizetett fellebbezési illeték vonatkozásában hiánypótlásra kellett volna felhívnia. A hiánypótlást követően, azaz a fellebbezési illeték megfizetését követően a kérelmemet fellebbezéseként fel kellett volna terjesztenie.
- [REDACTED] [REDACTED] fellebbezésére adott ellenkérelmemet 2012. augusztus hó 22. napján nyújtottam be a Kormányhivatalnál. Ellenkérelmemben hivatkoztam a Károlyi Jánossal szemben a jegyző által korábban lefolytatott birtokvédelmi és építésrendészeti eljárások iratanyagaira, s kértem azok bizonyítékként való felhasználását is. Hivatkoztam továbbá a [REDACTED] [REDACTED] és köztem folyamatban lévő polgári peres eljárásra, s további bizonyítékként felajánlottam a peres eljárás iratanyagait is. A Kormányhivatal nem tartott igényt a felajánlott bizonyítékokra, azokat mellőzte, a mellőzésnek azonban nem adta indokát. A beadványomban hivatkoztam arra is, hogy a jegyző téves megállapításra alapozta hatásköre hiányát. A jegyző döntésének rendelkező részével a fentiek ellenére egyetértettem, hiszen Károlyi János megalapozatlan kérelmét elutasította, Károlyi Jánost eljárási bírsággal sújtotta.
- A Kormányhivatal a 2012. augusztus hó 28. napján kelt az XIX-B-005/1206-4/2012. sz. végzésében a másodfokú eljárás 30 napos ügyintézési határidejét további 30 nappal meghosszabbította. (A végzést 2012. augusztus 30. napján kaptam kézhez.) Az ügyintézési határidő meghosszabbításának indokát a tényállás további tisztázásában jelölte meg. Ugyanakkor a tényállás tisztázása nem történt meg. Tehát az ügyintézési határidő meghosszabbítása megalapozatlan volt. Az ügyintézési határidő indokolás nélküli meghosszabbítására a törvény nem ad lehetőséget.
- 2012. szeptember hó 5. napján további okirati bizonyítékokat csatoltam az ellenkérelmemhez a másodfokú eljárás során.
- A Kormányhivatal a 2012. október hó 4. napján kelt XIX-B-005/1206-6/2012. sz. végzésében a jegyző fent hivatkozott számú végzését akként változtatta meg, hogy a birtokvédelmi kérelmet elutasító jegyzői végzést helybenhagyta, ugyanakkor a fellebbezés tárgyát képező, a fellebbező ügyfél (Károlyi János) terhére megállapított eljárási bírságról hozott döntést megsemmisítette. A Kormányhivatal nem rendelkezett az első- és másodfokú eljárások során felmerült költségek viseléséről. A Kormányhivatal figyelmen kívül hagyta a jegyző által lefolytatott bizonyítási eljárás során feltárt bizonyítékokat és az azok alapján tett megállapításokat. A Kormányhivatal mellőzte az általam felajánlott, hivatkozott, ill. becsatolt bizonyítékokat, a bizonyítékok mellőzésének azonban nem adta indokát. A Kormányhivatal nem tett eleget a tényállás-tisztázási és – megállapítási kötelezettségének, sem a jegyzői hatáskör, sem pedig a kérelmező ügyfél rosszhiszeműségének vonatkozásában. A Kormányhivatal nem tett eleget a bizonyítási eljárásra, a bizonyítékok értékelésére, ill. a mellőzött bizonyítékok indokolására vonatkozó kötelezettségének sem. Végzéséből több kötelező tartalmi elem is hiányzott, így pl. a tárgyalás tartása iránti kérelem lehetőségéről szóló tájékoztatás, vagyis nem tett eleget a jogorvoslati lehetőségéről való tájékoztatási kötelezettségének sem.

- Miután a Kormányhivatal nem rendelkezett az elsőfokú eljárás során felmerült költségek viseléséről, a jegyző a Kormányhivatal XIX-B-005/1206-6/2012. sz. végzésének kézhezvételét követően haladéktalanul folytatta a korábban felfüggesztett eljárását, pótolta korábbi mulasztását és a 2012. október hó 10. napján kelt, KOZP/5751/17/2012 birt. sz. végzésében a jogszabályok szerint rendelkezett az elsőfokú eljárás során felmerült költségek viseléséről. Végzését a Kormányhivatal XIX-B-005/1206-6/2012. sz. végzésével együtt, 2012. október 12. napján kaptam meg.
- Miután a Kormányhivatal a másodfokú eljárás során felmerült költségek viseléséről sem rendelkezett, emiatt 2012. október hó 15. napján telefonon megkerestem a Kormányhivatal Hatósági Főosztályának vezetőjét és kértem, hogy vizsgálják felül végzésüket, majd azt a jogszabályok szerint egészítsék ki. Erre a telefonbeszélgetés során ígéretet kaptam. Álláspontom szerint a Ket. 28/A. § és a Ket. 37. § (1) bek. alapján a hatóságnak (és a bírósági felülvizsgálat során a bíróságnak) ezen kérelmemet, azaz a telefon útján előterjesztett kérelmemet tartalma alapján, azaz a másodfokú végzés bírósági felülvizsgálata iránt a törvényben nyitva álló határidőn belül előterjesztett kérelemként kellett volna értékelnie és az első fokú hatóság felé továbbítania.
- Tekintettel arra, hogy a Kormányhivatal két hét elteltével sem egészítette ki végzését, 2012. október hó 29. napján írásban is megismételtem a végzése kiegészítése iránti, azaz a másodfokú eljárási költségek viselésére vonatkozó kérelmemet. Álláspontom szerint a Ket. 37. § (1) bek. alapján a hatóságnak ezen kérelmemet is tartalma alapján, azaz a másodfokú végzés bírósági felülvizsgálata iránt a törvényben nyitva álló határidőn belül előterjesztett kérelemként kellett volna értékelnie és az első fokú hatóság felé továbbítania.
- Az elsőfokú eljárási költségek viseléséről hozott, KOZP/5751/17/2012 birt. sz. jegyzői végzés ellen időközben [REDACTED] [REDACTED] 2012. október 26. hó napján kelt iratában fellebbezést terjesztett elő, melyről a jegyző engem 2012. november hó 7. napján kelt iratában tájékoztatott. (A Kormányhivatalnál tett iratbetekintések során nem volt megállapítható, hogy [REDACTED] [REDACTED] mikor nyújtotta be a fellebbezését.)

II. A közigazgatási per megindítása

- Mielőtt lejárt volna a XIX-B-005/1206-6/2012. sz. végzés megtámadására nyitva álló 30 napos határidő, 2012. november hó 10. napján kérelmet nyújtottam be a végzés bírósági felülvizsgálata iránt a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz. Felülvizsgálati kérelmemben a végzés hatályon kívül helyezését és a hatóság új eljárásra való utasítását kértem. Kérelmemben utaltam arra, hogy a jegyző hatásköre hiányának megállapítása téves, azaz döntése e tekintetben megalapozatlan volt. Emiatt felmerülhet a semmisségi ok. Sérelmeztem továbbá a jegyző által lefolytatott bizonyítási eljárásban feltárt bizonyítékok indokolás nélküli mellőzését. Sérelmeztem a bizonyításra és a mellőzött bizonyítékok indokolására vonatkozó kötelezettség elmulasztását. Sérelmeztem a rosszhiszeműség megállapításának mellőzését is, hiszen ez közvetlenül sértette a kártérítés érvényesítése iránti jogomat. Sérelmeztem a bíróság kiszabásáról hozott döntés megsemmisítését is, hiszen az sértette az én és családom jogos érdekeit, ugyanis a bíróságnak visszatartó ereje lett volna [REDACTED] [REDACTED] számára a velünk szemben sorozatosan, ill. folytatólagosan elkövetett különböző birtokháborítások és egyéb jogellenes magatartás gyakorlása ellen. Kereseti kérelmemben nem sérelmeztem az első- és másodfokú eljárások során felmerült költségek viseléséről való rendelkezés elmulasztását. Ugyanis az elsőfokú eljárási költségek viseléséről a jegyző időközben rendelkezett a jogszabályoknak megfelelő módon, a másodfokú eljárási költségek viselése vonatkozásában pedig (kérelmem, valamint a Kormányhivatal Hatósági Főosztály vezetőjének erre vonatkozó tájékoztatása, továbbá a hatályos jogszabályok alapján) arra számítottam, hogy a Kormányhivatal a jogszabályoknak megfelelően fogja kiegészíteni végzését. Keresetem előterjesztésekor nem számolhattam azzal, hogy a Kormányhivatal jogszabálysértő módon fogja kiegészíteni végzését.

- Az elsőfokú eljárási költségek viseléséről hozott, KOZP/5751/17/2012 birt. sz. jegyzői végzés ellen Károlyi János által benyújtott fellebbezésre 2012. november hó 12. napján nyújtottam be fellebbezési ellenkérelem megnevezésű beadványomat.
- A (XIX-B-005/1206-6/2012. sz.) másodfokú végzés másodfokú eljárási költségek viselésére vonatkozó kiegészítése iránti kérelmemet a Kormányhivatal a 2012. november 10. napján kelt, XIX-B-005/1206-9/2012. sz. végzésével elutasította. A Kormányhivatal e végzését csak 2012. november hó 13. napján postázta, azaz pontosan egy nappal a XIX-B-005/1206-6/2012. sz. végzésének megtámadására nyitva álló 30 napos határidő lejártát (2012. november hó 12. napját) követően. Tehát a Kormányhivatal – miután a 30 napos ügyintézési határidőt további 30 nappal meghosszabbította, s ezen 60 napos ügyintézési idő alatt nem rendelkezett az eljárási költségek viseléséről, ami végzésének kötelező tartalmi eleme lett volna – az azonnali (2012. október 15.) kérelmemet követően további 30 nappal „elnyújtotta” az ügyintézési időt. Ugyanis addig varakoztatott, amíg a (XIX-B-005/1206-6/2012. sz.) végzése megtámadására nyitva álló 30 napos határidő le nem járt. Ezzel megfosztott attól a lehetőségetől, hogy az eljárási költségek viseléséről való döntését időben megismerjem és a XIX-B-005/1206-6/2012. sz. végzésének bírósági felülvizsgálata iránt benyújtott keresetemben ezen döntését sérelmezzem. A döntését legkésőbb a 30 nappal meghosszabbított, azaz 60 napos ügyintézési határidőben, vagyis legkésőbb 2012. október 15. napjáig meg kellett volna hoznia. Végül egy hónappal később sem döntött az eljárási költségek viseléséről, erre vonatkozó kérelmemet (melyben végzésének a jogszabályok szerinti kiegészítését, a jogszabályoknak megfelelő eljárást kértem) elutasította. A kérelmeimet a törvényi rendelkezés ellenére nem annak tartalma alapján értékelte, azaz nem a végzése elleni bírósági felülvizsgálati kérelemként értékelte és nem továbbította azt az első fokú hatósághoz. Ezzel megfosztott a jogorvoslathoz való jogom gyakorlásától.
- A Kormányhivatal az elsőfokú eljárási költségekről hozott jegyzői döntés ellen ██████████ által benyújtott fellebbezésre is csak egy nappal azt követően hozott döntést, hogy a (XIX-B-005/1206-6/2012. sz.) másodfokú végzése megtámadására nyitva álló 30 napos határidő (2012. november hó 12. napján) lejárt. Ekkor, azaz 2012. november hó 13. napján kelt, XIX-B-005/1206-10/2012. sz. végzésében (melyet 2012. november hó 19. napján kaptam kézhez) az ügyintézési határidőt újabb 30 nappal meghosszabbította, ennek azonban indokát nem adta. (Tehát a Kormányhivatal elmulasztott rendelkezni az elsőfokú eljárási költségek viseléséről a másodfokú eljárás során, mely eljárás 30 napos ügyintézési határidejét egyszer már 30 nappal meghosszabbította. Ez idő alatt, vagyis a 60 naposra nyújtott ügyintézési idő alatt tehát nem rendelkezett az eljárási költségek viseléséről. Ezt követően, miután a jegyző pótolta mulasztását és a jogszabályoknak megfelelően kiegészítette korábbi végzését, ██████████ fellebbezést nyújtott be az ellen. Vagyis a Kormányhivatal mulasztásának eredményeként, azaz neki felróható okból, az elsőfokú eljárási költségek viseléséről egy újabb másodfokú eljárást kellett megindítani. A Kormányhivatal azonban még ekkor sem döntött az eljárási költségekről, hanem megvárta, amíg lejár a (XIX-B-005/1206-6/2012. sz.) másodfokú végzése megtámadására nyitva álló 30 napos határidő. Vagyis ekkor már az eredetileg 30 napos ügyintézési határidő óta további két hónap is eltelt és a Kormányhivatal ekkor újabb 30 napos ügyintézési határidő hosszabbításról hozott döntést, mely döntésének indokát sem adta. A Kormányhivatal ezzel tehát valójában több mint 120 nap hosszúra nyújtotta el az eredetileg 30 napos ügyintézési határidőt az elsőfokú eljárási költségek tekintetében. Ilyen mértékű ügyintézési határidő hosszabbításokra a törvény nem ad lehetőséget.
- A Kormányhivatal XIX-B-005/1206-9/2012. sz. végzése ellen 2012. december hó 3. napján kifogást terjesztettem elő, melyben kértem, hogy elutasító végzését vonja vissza és helyette hozzon új, a jogszabályoknak megfelelő végzést, azaz a másodfokú eljárási költségek vonatkozásában a hatályos jogszabályok szerint egészítse ki korábbi, XIX-B-005/1206-6/2012. sz. végzését. Ezzel kapcsolatban a Kormányhivatal Hatósági Főosztályának vezetőjével 2012. december hó 5. napján személyesen is egyeztettem. Álláspontom szerint a Megyei Kormányhivatal Hatósági Főosztály vezetőjével folytatott személyes egyeztetésem során közölt kérelmem a Ket. 28/A. § és a Ket. 37. § (1) bek. szerint a hatóság döntése elleni bírósági felülvizsgálat iránti kérelemnek minősült, a hatóságnak ekként kellett volna azt értékelnie és

kérelmemről feljegyzést vagy jegyzőkönyvet kellett volna felvennie, melyet az első fokú hatósághoz kellett volna továbbítania. Hasonlóképpen, az írásos formában benyújtott kérelmemet is tartalma szerint, a hatóság döntése elleni bírósági felülvizsgálat iránti kérelemként kellett volna értékelnie és azt az első fokú hatósághoz megküldenie.

- A 2012. december hó 3. napján benyújtott kérelmem, valamint a Kormányhivatal Hatósági Főosztály vezetőjével folytatott személyes egyeztetésem következtében a Kormányhivatal módosította korábbi (XIX-B-005/1206-9/2012. sz.) elutasító végzését és a 2012. december hó 12. napján kelt XIX-B-005/1206-15/2012. sz. végzésében rendelkezett a másodfokú eljárási költségek viseléséről. (A végzést 2012. december 14. napján kaptam kézhez.) Végzésében nem a megfelelő jogszabályt alkalmazta! A birtokvédelmi kérelmet elutasító döntés ellenére a Ket. 157. § (3) bekezdését alkalmazta, melyet a kérelemnek részben helyt adó döntés esetén kellett volna alkalmaznia. A kérelmet elutasító döntés esetén (vagyis a tárgyi esetben) a Ket. 157. § (2) bek. a) pontja lett volna az irányadó. Döntése során mérlegelési jogkörét is megalapozatlanul gyakorolta, ugyanis a tényállás-tisztázási és –megállapítási kötelezettségének elmulasztása miatt mérlegelési jogkörében hozott döntése megalapozatlannak tekintendő. Emellett a Kormányhivatal törvénybe ütköző módon változtatta meg korábbi (XIX-B-005/1206-6/2012. sz.) végzését, ugyanis ezzel az én jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogaimat sértette. Engem a fellebbezési eljárási illeték felének, míg Károlyi Jánost az ügyvédi munkadíjam felének megfizetésére kötelezett. (A kötelezés szerinti összeget ■■■■■ ■■■■■ megfizettem, ■■■■■ ■■■■■ azonban nem tett eleget a rá vonatkozó kötelezésnek.)
- A Kormányhivatal XIX-B-005/1206-6/2012. sz. végzését kiegészítő XIX-B-005/1206-9/2012. sz. és az azt módosító XIX-B-005/1206-15/2012. sz. végzéseinek bírósági felülvizsgálata iránt 2012. december hó 14. napján újabb kérelmet terjesztettem elő a Veszprémi Törvényszékhez, melyben hivatkoztam ezen kiegészítő és módosító végzés alapjául szolgáló (XIX-B-005/1206-6/2012. sz.) végzés felülvizsgálata iránt korábban (2012. november hó 10. napján) benyújtott felülvizsgálati kérelmemre is. Ezen újabb kérelmemben fenntartottam a korábbi keresetemben foglaltakat is. Kértem továbbá, hogy az egyes döntések felülvizsgálatát egyesített eljárásban végezze el.
- 2013. január hó 2. napján telefonon felvettem a kapcsolatot Veszprém Megyei Kormány megbízott hivatalával és személyes meghallgatást kértem a kormány megbízottól. A telefonbeszélgetés során az ügyintézőnek előadtam, hogy a kormány megbízottat a személyes meghallgatás során szeretném megkérni a Kormányhivatal által az ő nevében és megbízásából kiadmányozott végzések saját hatáskörben történő felülvizsgálatára és módosítására. Előadtam, hogy amennyiben a kormányhivatal jogszabálysértő végzéseit a kormány megbízott a jogszabályoknak megfelelően módosítaná, akkor természetesen az időközben benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelmeimet visszavonnám. (Álláspontom szerint a kormány megbízott hivatalával telefonon közölt kérelmem a Ket. 28/A. § és a Ket. 37. § (1) bek. szerint a kormányhivatal felülvizsgálati kérelemmel még nem támadott döntése elleni bírósági felülvizsgálat iránti kérelemnek minősült, azt a kormány megbízottnak ekként kellett volna értékelnie, elbírálnia, s az adott esetben kérelmemet az első fokú hatósághoz továbbítania.)
- A Kormányhivatal Hatósági Főosztály vezetője 2013. január hó 3. napján kelt feljegyzésében félretájékoztatta a kormány megbízottat a ■■■■■ ■■■■■ által benyújtott birtokvédelmi kérelem alapján megindult eljárások vonatkozásában. A tájékoztatás valótlan tényállításokat tartalmazott, továbbá az ügy megítélése szempontjából lényeges információkat elhallgatott. Így pl. elhallgatta azt, hogy a kormányhivatal döntései rendre jogsértőek voltak, holott ezen jogsértések nyilvánvalóak voltak. Vélelmezem, hogy a kormány megbízott az előző napon, azaz 2013. január hó 2. napján telefonon közölt kérelmem hatására kért tájékoztatást a Hatósági Főosztály vezetőjétől. A Hatósági Főosztály vezetője feltehetően nem szándékosan tájékoztatta félre a kormány megbízottat, hanem a kormányhivatal által hozott jogszabálysértő döntésekben foglalt téves megállapítások alapján.
- A 2013. január hó 2. napján a kormány megbízott hivatalával telefonon közölt kérelmemre 2013. január hó 10. napján kaptam meg – szintén telefonon – a kormány megbízott hivatalának választát, mely szerint a kormány megbízottnak nem áll hatáskörében a kormányhivatal által

meghozott végzések felülvizsgálata és módosítása, valamint tudomása van arról, hogy iratbetekintési joggal éltem és bírósági felülvizsgálat iránt kérelmet terjesztettem elő, s ők tiszteletben fogják tartani a bíróság döntését. Álláspontom szerint a kormány megbízott álláspontja téves, ugyanis a kormány megbízott a Ket. 114. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltak alapján hatáskörrel rendelkezett a kormányhivatal döntéseinek felülvizsgálatára, módosítására, ill. visszavonására, egészen a bírósági felülvizsgálati eljárás során tett alperesi nyilatkozat benyújtásáig. Téves továbbá azért is, mert a kormány megbízott hivatalához intézett kérelmem közlésekor (2013. január 2-án) még nem is kaptam kézhez a kormányhivatal által az ügyben hozott negyedik (XIX-B-005/1206-16/2013. sz., 2012. december hó 21. napján kelt) végzését, melyben az elsőfokú eljárás költségeinek viseléséről rendelkezett. Ezen végzése ellen tehát még nem nyújthattam be bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet sem. Az iratbetekintési jogom gyakorlására való hivatkozást pedig irrelevánsnak tartom a kérelmem tárgyát illetően.

- A Kormányhivatal az elsőfokú eljárási költségek viseléséről a 2012. december hó 21. napján kelt, XIX-B-005/1206-16/2012. sz. végzésében rendelkezett, melyet 2013. január hó 3. napján kaptam kézhez. A Kormányhivatal ezen végzése szintén jogszabálysértő. Végzésében nem a megfelelő jogszabályt alkalmazta. A birtokvédelmi kérelmet elutasító döntés ellenére - az ügyvédi munkadíjak tekintetében - ezen végzésében is a Ket. 157. § (3) bekezdését alkalmazta, melyet a kérelemnek részben helyt adó döntés esetén kellett volna alkalmaznia. Az eljárási illetékről viszont a Ket. 157. § (2) bek. a) pontja szerint rendelkezett - helyesen. Ezzel jelen kiegészítő végzése önmagával és a korábbi (XIX-B-005/1206-15/2012. sz.) végzésével is ellentmondásossá vált. A kérelmet elutasító döntés esetén (vagyis a tárgyi esetben) a Ket. 157. § (2) bek. a) pontja lett volna az irányadó az eljárási költségek viselésére vonatkozóan (ahogy erről a jegyző végzésében rendelkezett). Mind az eljárási illeték, mind pedig az ügyvédi munkadíjak tekintetében. Döntése során mérlegelési jogkörét is jogszabályellenesen gyakorolta, ugyanis a mérlegelési jogkörében hozott döntései a tényállás-tisztázási és -megállapítási kötelezettségének elmulasztása miatt megalapozatlannak tekintendők. Mérlegelési jogkörét gyakorolta, amikor lecsökkentette az ügyvédi munkadíj összegét a célszerűség elvére hivatkozva, mondván, hogy az elsőfokú eljárásban benyújtott iratomnak csupán egyetlen (!) oldala tartozott a birtokvédelem tárgyába. (Valójában mind a 10 oldal a birtokvédelem tárgyába tartozott, köztük számos bizonyíték is, melyeket a Kormányhivatal indokolás nélkül mellőzött.) Mérlegelési jogkörét gyakorolta akkor is, amikor úgy döntött, hogy fele-fele arányban fizetteti meg a kérelmező ügyféllel és az ellenérdekű ügyféllel az eljárási költségeket, a kérelmet elutasító végzés ellenére. Emellett a Kormányhivatal törvénysértő módon változtatta meg korábbi (XIX-B-005/1206-6/2012. sz.) végzését, ugyanis ezzel az én jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogaimat sértette.
- A Kormányhivatal XIX-B-005/1206-6/2012. sz. végzését kiegészítő XIX-B-005/1206-16/2012. sz. végzés bírósági felülvizsgálata iránt 2013. január hó 14. napján újabb kereseti kérelmet terjesztettem elő a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon, melyben hivatkoztam a korábbi felülvizsgálati kérelmeimre, azaz ezen kiegészítő végzés alapjául szolgáló (XIX-B-005/1206-6/2012. sz.) végzés, valamint az azt kiegészítő (XIX-B-005/1206-9/2012. sz.) és ez utóbbit módosító (XIX-B-005/1206-15/2012. sz.) végzések bírósági felülvizsgálata iránt korábban (2012. november hó 10. napján és 2012. december hó 14. napján) benyújtott felülvizsgálati kérelmeimre is. Ezen újabb kérelmemben fenntartottam a korábbi keresetemben foglaltakat, valamint a célszerűsége (és egyéb okokra) hivatkozva kértem az eljárások egyesítését. Továbbá tárgyalás tartását is kértem. Kértem a támadott határozat hatályon kívül helyezését, valamint az abban foglalt fizetési kötelezettség vonatkozásában a végrehajtás felfüggesztését. Az elsőfokú eljárási költségek viselése vonatkozásában kértem az elsőfokú hatóság végzésének helybenhagyását.
- A fenti kereseti kérelmem benyújtásával egyidejűleg, azaz 2013. január hó 14. napján az további észrevételeket terjesztettem elő a XIX-B-005/1206-6/2012. sz. másodfokú végzés bírósági felülvizsgálata iránt megindított eljárásban. Ebben az iratomban tárgyalás tartását, valamint a jelen közigazgatási hatósági eljárás során hozott összes másodfokú határozat együttes felülvizsgálatát, azaz az eljárások egyesítését is kértem. Ebben az iratomban ismételtelen felhívtam

a bíróság figyelmét arra, hogy a jegyző hatásköre hiányára vonatkozó megállapítását – tévedésből – valótlan tényállításra alapozta. Ezzel felvettem a hatáskör-elvonás, mint a Ket. 121. § (1) bek. b) pontja szerinti semmisségi ok fennállását és egyéb súlyos eljárási jogszabálysértések, mint a Ket. 121. § (2) bek. szerinti további semmisségi okok fennállását is. A semmisségi okok fennállását a bíróságnak hivatalból kellett volna vizsgálnia, különösen annak alapján, hogy erre felhívtam a figyelmét. A bíróság ezt elmulasztotta megtenni. Sérlemmeztem továbbá, hogy a kérelmezett hatóság a tényállás-tisztázási és –megállapítási, valamint bizonyítási kötelezettségeinek sem tett eleget, vitattam a döntése alapjául szolgáló tényállás valóságát. Ez alapján a Pp. 336/A. § (2) bekezdése szerint a bírósági eljárásban a kérelmezett hatóság köteles lett volna bizonyítani azt. Vagyis a bírósági eljárásban a kérelmezett hatóságon volt a bizonyítási teher. A bizonyításnak a bírósági eljárás során sem tett eleget, emiatt a törvény értelmében a bíróságnak helyt kellett volna adnia kereseti kérelmemnek és hatályon kívül kellett volna helyeznie a kérelmezett hatóság döntését. A bíróság ezen kötelezettségének sem tett eleget.

- A Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. január 29. napján meghozta a végzését, melyet én 2013. január 31. napján kaptam kézhez. A bíróság elutasította a keresetemet a keresetösségi jogom hiányára alapozva. Ezen álláspontját nem tartom elfogadhatónak, hiszen nekem jogaimat és jogos érdekeimet is sérti a Kormányhivatal végzése. Emiatt fennáll a keresetösségi jogom. Emiatt nyújtottam be a felülvizsgálat iránti kérelmemet. Továbbá a bíróságnak hivatalból vizsgálnia kellett volna a közigazgatási hatósági eljárás során a hatóság által vétett súlyos eljárási jogszabálysértéseket, melyek a jogorvoslati eljárásban nem orvosolhatók. Hivatalból észlelnie kellett volna a semmisségi okokat és semmisség esetén hatályon kívül kellett volna helyeznie a kérelmezett hatóság végzését. A bíróság nem vizsgálta a jegyző hatásköre hiányára vonatkozó megállapítás megalapozottságát. Nem vizsgálta, hogy a hatóság eleget tett-e a tényállás-tisztázási és –megállapítási kötelezettségének. Nem vizsgálta, hogy a hatóságok határozat helyett végzés meghozatalával a jogorvoslati lehetőségemet is korlátozták. Nem értékelte, hogy a kérelmezett közigazgatási hatóság nem tett eleget az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének, amely miatt helyt kellett volna adnia a keresetemnek és hatályon kívül kellett volna helyeznie a kérelmezett hatóság végzését. A bíróság elutasította a tárgyalás tartása iránti kérelmemet arra hivatkozva, hogy „*nemperes eljárásban tárgyalás nem tartható*”. Álláspontom szerint ezen bírói indoklás egy téves jogértelmezés következménye. A bíróság - a törvényben rendelkezése ellenére - nem kézbesítette részemre az alperes nyilatkozatát. A bíróság – erre irányuló kifejezett kérésem és a célszerűség alapelvei követelménye ellenére – nem egyesítette a három eljárást, melyek mindegyike ugyanazon közigazgatási hatósági eljárásban hozott másodfokú végzéseket támadta. Az eljárási költségek viseléséről hozott végzéseket támadó kereset-kiterjesztésemet sem fogadta be, mondván, hogy azt a kereset benyújtására nyitva álló 30 napos határidőn túl nyújtottam be. Ezzel valójában a közigazgatási hatóság sorozatos mulasztásainak, tévesztéseinek, jogszabályellenes döntéseinek, az ügyintézési határidő sorozatos (és jogszabály-ellenes) meghosszabbításának, ill. az eljárás elhúzásának, valamint a súlyos eljárási jogszabály-sértéseinek negatív jogkövetkezményeinek terhét rám, az eljárás során mindvégig jogkövető és jóhiszemű magatartást tanúsító ügyfélre hárította.
- 2013. február hó 1. napján a XIX-B-005/1206-16/2012. sz. másodfokú végzés bírósági felülvizsgálata iránt megindított eljárásban újabb kérelemmel fordultam a bírósághoz. Ebben megismételtem a perek egyesítésére és a tárgyalás tartására vonatkozó korábbi kérelmemet.
- 2013. február hó 7. napján személyes találkozón vettem részt Dr. Navracsics Tibor, közigazgatási és igazságügyi miniszterrel az országgyűlési képviselői fogadónapján. A személyes találkozón tájékoztattam őt a kormányhivatal sorozatos jogszabálysértő döntéseiről, valamint a javaslatát kértem, hogy milyen módon lehetne a jogellenesen benyújtott birtokvédelmi kérelem alapján megindított, s a hatóságok sorozatos mulasztásainak eredményeként rendkívül összetetté vált eljárásokat mihamarabb megnyugtatóan és jogszerűen lezárni, hogyan lehetne az egyébként hatékonyan mondott közigazgatási és igazságszolgáltatási eljárások lefolytatását valóban egyszerűbbé tenni. Kérelmemet, melyben hivatkoztam az ún. „Jó Állam” koncepcióra, s jeleztem

annak visszásságait, írásban is átnyújtottam. Dr. Navracsics Tibor közigazgatási és igazságügyi minisztertől ígéretet kaptam, mely szerint tájékozódni fog az adott ügy tárgyában.

- 2013. február hó 11. napján két végrehajtási kérelmet nyújtottam be a jegyzőhöz [REDACTED] [REDACTED] ellen, mivel a jogerős és végrehajtható XIX-B-005/1206-15/2012. és XIX-B-005/1206-16/2012. sz. másodfokú jogerős és végrehajtható végzésekben meghatározott fizetési kötelezettségének nem tett eleget.
- 2013. február hó 20. napján két további előkészítő iratot nyújtottam be a bíróságon észrevételeimmel a XIX-B-005/1206-9/2012. és XIX-B-005/1206-15/2012. sz. másodfokú végzések, valamint a XIX-B-005/1206-16/2012. sz. másodfokú végzés bírósági felülvizsgálata iránt megindított eljárásokban.
- A kormány megbízott a 2013. március hó 4. napján kelt, VE-B-005/1-13/2013. sz. iratában félretájékoztatta a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztert. A tájékoztatást feltehetően a miniszterrel 2012. február 7-én folytatott személyes megbeszélés alapján a miniszter kérte a kormány megbízottól. A kormány megbízott feltehetően nem szándékosan tájékoztatta félre a minisztert. A félretájékoztatás vélhetőleg a Hatósági Főosztály vezetője által adott, 2013. január 3-án kelt feljegyzésben foglaltak alapján történt, amely feljegyzés pedig a hatóság jogszabálysértő döntéseiben foglalt téves megállapításokra épült.
- 2013. március hó 7. napján a bíróság meghozta 1.Kpk. 50.012/2013/2 és 1.Kpk. 50.019/2013/2. sz. végzéseit, a [REDACTED] [REDACTED] által előterjesztett felülvizsgálati kérelmek alapján megindított eljárások és az általam előterjesztett felülvizsgálati kérelmek alapján megindított eljárások egyesítéséről. A bíróság ezen végzéseit csak az eljárások során meghozott (1.Kpk. 50.011/2013/6 és 1.Kpk. 50.014/2013/6. sz.) döntéseivel együtt, 2013. június hó 4. napján kézbesítette számomra. Azaz, a bíróság engem nem tájékoztatott a [REDACTED] [REDACTED] által benyújtott felülvizsgálati kérelmekről és a beavatkozás lehetőségéről, holott ez neki törvényi kötelezettsége (Pp. 332. § (5) bek., Pp. 332/C. §)! [REDACTED] [REDACTED] felülvizsgálati kérelmében foglaltakat nem volt lehetőségem megismerni a bíróság döntésének meghozataláig az általam kezdeményezett eljárásban! Hasonlóképpen, a bíróság a felülvizsgálati eljárás során – a törvényi rendelkezés ellenére – az alperesi nyilatkozatokat sem kézbesítette részemre, holott neki ez is törvényi kötelezettsége (Pp. 332. § (1) bek. c) pont, Pp. 332/C. §)! A bírósági felülvizsgálat iránti kérelmemben a végrehajtás felfüggesztését is kértem, a bíróság azonban figyelman kívül hagyta a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmemet is. A Pp. 332. § (3) bek. alapján a bíróságnak törvényi kötelezettsége lett volna a felfüggesztés tárgyában nyolc napon belül döntenie.
- 2013. március hó 13. napján megkaptam a Kormányhivatal 2013. március hó 6. napján kelt végzését, mely szerint a jegyző felterjesztette a végrehajtási kérelmeimet a másodfokú hatóság számára, a másodfok azonban visszaadta a megindított eljárásokat a jegyzőnek.
- 2013. április hó 4. napján a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Veszprém Megyei Adóigazgatósága felhívott a 10.000.- Ft (azaz tízezer forint) eljárási illeték megfizetésére. 2013. április hó 22. napján kérelemmel fordultam az adóhatósághoz, melyben kértem az eljárás felfüggesztését a Kúriához benyújtott, végrehajtás felfüggesztésére irányuló kérelmemre hivatkozva. 2013. május hó 7. napján az eljárási illetéket megfizettem. 2013. május hó 16. napján az adóhatóság tájékoztatott arról, hogy az eljárás felfüggesztésére nincs lehetőség.
- 2013. április hó 10. napján visszavontam a jegyzőnél benyújtott végrehajtási kérelmeimet. 2013. április hó 12. napján a jegyző megszüntette a kérelmemre megindított végrehajtási eljárást.
- 2013. április hó 11. napján végrehajtási záradék bejegyzését kértem a Veszprémi Járásbíróságon a Veszprém Megyei Kormányhivatal XIX-B-005/1206-15/2012. és XIX-B-005/1206-16/2012. sz. jogerős és végrehajtható döntései alapján. A végrehajtási záradék bejegyzésének illetékét leróttam. 2013. április hó 16. napján a Veszprémi Járásbíróság bejegyezte a végrehajtási záradékot a fent sorolt jogerős és végrehajtható közigazgatási hatósági végzések alapján. 2013. május hó 6. napján a bírósági végrehajtó megküldte számomra a végrehajtási eljárás kezdetén megfizetendő költségrészekre vonatkozó jegyzőkönyveket. A jegyzőkönyvek szerinti költségeket

- . megfizettem. A végrehajtási eljárás megindult. A végrehajtási jog bejegyzésre került a Veszprémi Járási Földhivatal ingatlan-nyilvántartásában.
- 2013. május 13-án kaptam kézhez a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium XXII-6/545/5/2013. sz., 2013. május 8-án kelt tájékoztató levelét, melyből megállapítható, hogy a minisztérium képviseletében eljáró államtitkár – feltehetően a kormány megbízott fentebb hivatkozott félretájékoztató irata alapján – téves és önmagával is ellentmondásos jogi álláspontra helyezkedett. Így pl. tévesen ítélte meg a jogi tényállást, amikor arra utalt, hogy a kormányhivatal részben helyt adott a [REDACTED] fellebbezésének. Ellentmondásos az államtitkár tájékoztatása az eljárási költségek viselésére vonatkozóan is. Ugyanis az államtitkár feltehetően „elsiklott” azon tény felett, hogy ugyanazon eljárásban a kormányhivatal különbözőképpen rendelkezett az egyes eljárási költségek viseléséről: a fellebbezési illetéket a fellebbezést benyújtó félnek kell viselnie, míg a jogi képviselő díját közösen viselik a felek. Ilyen rendelkezésre a törvény nem ad lehetőséget. A Ket. 154. §-a és a 157. §-a egyértelműen rendelkezik az eljárási költségek viseléséről. A tárgyi esetben a Ket. 157. § (2) bek. a) pontja volt az irányadó, a kormányhivatal pedig találmra, hol a Ket. 157. § (2) bek. a) pontjában, hol pedig a Ket. 157. § (3) bekezdésében foglaltakat alkalmazta, ugyanazon eljárásban, változatlan jogi tényállás mellett. Az államtitkár tájékoztató levelében kitért arra is, hogy a hatóságok által nekem jogellenesen okozott kár megtérítése iránti igényem előterjesztésére rendelkezésemre áll a polgári peres út. Ezzel összefüggésben különösen indokoltnak tartom, hogy a hatósági eljárások során a hatóságok a tényállás-tisztázási és –megállapítási, valamint bizonyítási kötelezettségüknek eleget téve döntéseikben rögzítsék a megalapozatlan birtokvédelmi kérelmet előterjesztő ügyfél rosszhiszeműségét.
 - 2013. május hó 23. napján a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság meghozta 1.Kpk. 50.011/2013/6. sz. és 1.Kpk. 50.014/2013/6. végzéseit a Veszprém Megyei Kormányhivatal XIX-B-005/1206-15/2012. sz. és XIX-B-005/1206-16/2012. végzése ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmeim tárgyában. A bíróság hatályon kívül helyezte a kérelmezett hatóság mindkét végzését és új eljárás lefolytatására kötelezte a hatóságot.
 - 2013. június hó 5. napján az időközben megindított végrehajtási eljárások felfüggesztését kértem a Veszprémi Járásbíróságon. A bíróság ezt követően tájékoztatott arról, hogy a Vht. 56. § (1) bek. alapján a végrehajtási eljárás megszüntetésére kerül sor.
 - 2013. június hó 5. napján személyesen kerestem fel a kormány megbízott hivatalát. Ez alkalommal (is) személyes meghallgatást kértem a kormány megbízottól, s egyben jeleztem, hogy a kormányhivatal eddig hozott végzése alapján aggályosnak tartom a megismételt eljárástól várható döntéseket. Kérelmemre ígéretet kaptam csupán, mely szerint majd értesítenek a kormány megbízott döntéséről. A kormány megbízott hivatalától a mai napig, azaz az időközben eltelt több mint 10 hónap alatt nem kaptam értesítést, ill. megkeresést.
 - 2013. június hó 12. napján határidő meghosszabbítása iránti kérelemmel fordultam a Veszprém Megyei Kormányhivatalhoz, hogy az időközben megváltozott jogi tényállásra, az időközben keletkezett bizonyítékokra és az időközben az eljárással felmerült költségekre vonatkozó okirati bizonyítékokat előterjesszem. 2013. június hó 24. napján a fentiekben hivatkozott okirati bizonyítékokat egy újabb kérelem mellékleteiként előterjesztettem.
 - 2013. június hó 13. napján az előző napon a kormányhivatalhoz benyújtott, határidő meghosszabbítására vonatkozó kérelmem egy példányát a jegyzőnél is benyújtottam.
 - 2013. június hó 15-én ismételten kérelemmel fordultam a Közigazgatási és Igazságügyi Miniszterhez, s kértem, hogy a bíróság által elrendelt megismételt eljárás során a Veszprém

Megyei Kormányhivatal helyett saját hatáskörben eljárva hozzon új, a jogszabályoknak megfelelő döntést.

- 2013. június hó 21. napján a Veszprém Megyei Kormányhivatal megsemmisítette a Veszprém Megyei Jogú Város Jegyzője KOZP/5751/17/2012. sz. végzését és új eljárás lefolytatását rendelte el az eljárási költségek megállapítása körében.
- 2013. június hó 28. napján a Veszprém Megyei Kormányhivatal a VE-B-005/1-26/2013. sz. végzésében elutasította a másodfokú eljárás során felmerült költségek viselésére vonatkozó kérelmemet. (Végzése e tekintetben ellentétes a bíróság végzésével, ezért a kormányhivatal végzése a Ket. 121. § (1) bek. f) pontja alapján semmisnek minősül, megsemmisítéséről a törvény rendelkezik. Ezen végzésében kellett volna rendelkeznie az XIX-B-005/1206-15/2012 és XIX-B-005/1206-16/2012 sz. jogerős és végrehajtható - ám a jogszabálysértések miatt a bíróság által utóbb hatályon kívül helyezett - végzései szerint velem jogszerűtlenül megfizettetett eljárási költségek járulékos költségekkel és kamatokkal növelt összegének megtérítéséről is. Ezen végzésében kellett volna rendelkeznie a fent hivatkozott jogerős és végrehajtható - időközben hatályon kívül helyezett - végzései alapján megindított végrehajtási eljárás során felmerült költségekről is, amely költségek nyilvánvalóan a másodfokú eljárással összefüggésben jelentkeztek. A kormányhivatal ezekről sem rendelkezett. Nem rendelkezett továbbá a megismételt eljárás során felmerült költségekről sem, holott az eljárás során jogi képviselővel jártam el, a jogi képviselet díját pedig az eljárás során benyújtott ügyvédi megbízási szerződéssel igazoltam.)
- 2013. július hó 1. napján előkészítő iratot terjesztettem elő a Kúria előtt folyamatban lévő, a bíróság 1.Kpk. 50.484/2012/4. sz. végzésének felülvizsgálatára irányuló eljárásában.
- 2013. július hó 1. napján előkészítő iratot terjesztettem elő a T. Alkotmánybíróság előtt folyamatban lévő, a bíróság 1.Kpk. 50.484/2012/4. sz. végzésének megsemmisítésére irányuló eljárásban (ügyszám: IV/652/2013).
- 2013. július hó 11. napján A Veszprém Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatal Jegyzője a KOZP/53/10/2013. sz. végzésében – a felettes közigazgatási hatóság kötelező érvényű, ámde téves iránymutatása alapján – elutasította az elsőfokú eljárás során felmerült költségek viselésére vonatkozó kérelmemet. (Végzése e tekintetben ellentétes a bíróság végzésével, ezért a jegyző végzése a Ket. 121. § (1) bek. f) pontja alapján semmisnek minősül, megsemmisítéséről a törvény rendelkezik. Megjegyzem, a jegyző korábban a jogszabályoknak megfelelően hozta meg végzését. Ezen újabb rendelkezése azonban súlyosan jogszabálysértő és alaptörvény-ellenes. A jegyző sem rendelkezett a megismételt eljárás során felmerült költségeimről, holott az eljárás során jogi képviselővel jártam el és a jogi képviselet díját az alap eljárás során becsatolt ügyvédi megbízási szerződéssel igazoltam.)
- 2013. július hó 12. napján kaptam kézhez a Veszprémi Járásbíróság 1901-28.Vh. 488/2013/7. sz. végzését, amelyben a kormányhivatal (XIX-B-005/1206-15/2012 és XIX-B-005/1206-16/2012 sz. jogerős és végrehajtható, ámde időközben hatályon kívül helyezett) döntései alapján megindított végrehajtási eljárást a bíróság 1.Kpk. 50.011/2013/6 és 1.Kpk. 50.014/2013/6 sz. végzései alapján megszüntette és engem a végrehajtási eljárás költségeinek megfizetésére kötelezett. A bíróság végzése szerint a végrehajtási eljárás költségeit megfizettem.
- 2013. július hó 29. napján fellebbezést nyújtottam be a jegyző KOZP/53/10/2013. sz. végzése ellen.

- 2013. augusztus 1-én megkaptam a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium 2013. július hó 26-án kelt tájékoztatását, mely szerint a 2013. június 15-én kelt kérelmem alapján az ügy kivizsgálása érdekében megkereste a Veszprém Megyei Kormányhivatalt.
- 2013. augusztus hó 2. napján újabb előkészítő iratot terjesztettem elő a Kúria előtt folyamatban lévő, a bíróság 1.Kpk. 50.484/2012/4. sz. végzésének felülvizsgálatára irányuló eljárásában. (2013. augusztus 5-én előterjesztem ezen előkészítő iratom módosítását.)
- 2013. augusztus hó 2. napján rendkívüli perorvoslati lehetőséggel élve a bíróság 1.Kpk. 50.011/2013/6. sz. végzésének felülvizsgálata iránt kérelmet terjesztettem elő a Kúriánál. (2013. augusztus 5-én előterjesztem ezen előkészítő iratom módosítását.)
- 2013. augusztus hó 2. napján rendkívüli perorvoslati lehetőséggel élve a bíróság 1.Kpk. 50.014/2013/6. sz. végzésének felülvizsgálata iránt kérelmet terjesztettem elő a Kúriánál. (2013. augusztus 5-én előterjesztem ezen előkészítő iratom módosítását.)
- 2013. augusztus, hó 5. napján bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet terjesztettem elő a kormányhivatal VE-B-005/1-26/2013. sz. végzése ellen.
- 2013. augusztus hó 5. napján újabb előkészítő iratot terjesztettem elő a T. Alkotmánybíróság előtt folyamatban lévő, a bíróság 1.Kpk. 50.484/2012/4. sz. végzésének megsemmisítésére irányuló eljárásban (ügyszám: IV/652-1/2013).
- 2013. augusztus hó 5. napján alkotmányjogi panaszt terjesztettem elő a bíróság 1.Kpk. 50.011/2013/6. sz. végzésének megsemmisítése iránt a T. Alkotmánybíróságnál.
- 2013. augusztus hó 5. napján alkotmányjogi panaszt terjesztettem elő a bíróság 1.Kpk. 50.014/2013/6. sz. végzésének megsemmisítése iránt a T. Alkotmánybíróságnál.
- 2013. augusztus 2-án jogi képviselőm irodája megkapta a Kúria 2013. június 26. napján kelt, Kfv.II.37.307/2013/2. sz. végzését, amelyben a Kúria hivatalból elutasította a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. január 29. napján kelt 1.Kpk.50.484/2012/4. sz. végzése ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmemet.
- 2013. szeptember 10-én megkaptam a Közigazgatási és Igazságügyi Miniszter elutasító döntését a megismételt közigazgatási eljárásban a Veszprém Megyei Kormányhivatal kizárására irányuló kérelmemre.
- 2013. szeptember 17-én fizetési meghagyás kibocsátását kértem kártérítés és jogalap nélküli gazdagodás jogcímen a velem szemben megalapozatlan birtokvédelmi kérelem benyújtásával hatósági eljárást kezdeményező szomszédom ellen. (Kártérítés jogcímen kértem megtéríteni azon végrehajtási eljárás költségeit, mely eljárásra kizárólag azért került sor, mert a szomszédom nem tett eleget a kormányhivatal korábbi jogerős és végrehajtható - ám később hatályon kívül helyezett - döntéseiben elrendelt fizetési kötelezettségének. A jogalap nélküli gazdagodás jogcímén azt az összeget kértem megtéríteni, amelyet a kormányhivatal a bíróság döntése értelmében velem jogszerűtlenül fizettetett meg, s amelyről a bírósági döntés ellenére sem rendelkezett a megismételt eljárás során.)
- 2013. szeptember 26-án megkaptam a T. Alkotmánybíróság IV/1324-1/2013 és IV/1325-1/2013 ügyszámú, 2013. szeptember 20-án kelt tájékoztatásait, melyekben a beadványaim érdemi vizsgálata lehetőségének hiányáról tájékoztatott.
- 2013. október 2-án megkaptam a Veszprém Megyei Kormányhivatal 2013. szeptember 25-én kelt, VE-B-005/1-35/2013. sz. végzését, amelyben megváltoztatta a jegyző KOZP/53/10/2013. sz. 2013. július 11-én kelt végzését.

- 2013. október 4-én megkaptam a Kúria 2013. szeptember 11-én kelt Kfv.III.37.575/2013/2. sz. végzését, amelyben a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.Kpk. 484/2012/4. sz. végzése felülvizsgálata iránti kérelmemet ismételten elutasította.
- 2013. október 4-én megkaptam a Kúria 2013. szeptember 11-én kelt, Kfv.III.37.576/2013/2. és Kfv.III.37.577/2013/2. sz. végzéseit, melyekkel a felülvizsgálati kérelmeimet hivatalból elutasította.
- 2013. október 15-én kérelemmel fordultam a Közigazgatási és Igazságügyi Miniszterhez. Beadványomban kértem, hogy vizsgálja felül a 2013. szeptember 2-án hozott, a kizárás iránti kérelmemet elutasító döntését, azt változtassa meg. Kértem továbbá, hogy vizsgálja felül a kormányhivatal által időközben hozott jogszabálysértő döntéseket és azokat saját hatáskörben eljárva vonja vissza és hozzon helyettük új, a jogszabályoknak megfelelő döntéseket.
- 2013. október 18. napján [REDACTED] [REDACTED] eleget tett a kormányhivatal VE-B-005/1-35/2013. sz. végzésében rögzített fizetési kötelezettségének, postai utalványon megfizetett részemre 30.000 Ft-ot.
- 2013. október 18-án polgári peres eljárás megindítása iránt keresetet nyújtottam be a 2013. szeptember 17-én kártérítés és jogalap nélküli gazdagodás jogcímenek kibocsátott fizetési meghagyásos eljárás perré alakulása folytán.
- 2013. október 22. napján előkészítő iratot terjesztettem elő a T. Alkotmánybíróság előtt folyamatban lévő IV/652/2013. sz. eljárásban
- 2013. október 22. napján alkotmányjogi panasz indítványt terjesztettem elő a Kúria Kfv.II.37.307/2013/2. sz. végzésének megsemmisítése iránt a T. Alkotmánybíróságnál
- 2013. október 22. napján alkotmányjogi panasz indítványt terjesztettem elő a Kúria Kfv.III.37.575/2013/2. sz. végzésének megsemmisítése iránt a T. Alkotmánybíróságnál
- 2013. október 30. napján megkaptam a T. Alkotmánybíróság 2013. október 28. napján meghozott döntését a IV/652/2013. sz. eljárásban.
- 2013. október 31. napján a kormányhivatal VE-B-005/1-26/2013. sz. döntése ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmem pontosítását terjesztettem elő
- 2013. október 31. napján a kormányhivatal VE-B-005/1-35/2013. sz. döntése ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztettem elő
- 2013. december 3. napján alkotmányjogi panasz indítványt terjesztettem elő a Kúria Kfv.II.37.576/2013/2. sz. végzésének megsemmisítése iránt a T. Alkotmánybíróságnál
- 2013. december 3. napján alkotmányjogi panasz indítványt terjesztettem elő a Kúria Kfv.III.37.577/2013/2. sz. végzésének megsemmisítése iránt a T. Alkotmánybíróságnál
- 2013. december 13. napján egy-egy fizetési felhívást kaptam a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.Kpk.50.011/2013, ill. 1.Kpk.50.014/2013 sz. értesítései alapján, holott a vonatkozó bírósági döntések nem írtak elő részemre fizetési kötelezettséget.
- 2014. január 13-án megkaptam a T. Alkotmánybíróság IV/1743-1/2013. sz., 2014. január 6-án kelt tájékoztatását, amelyben a Kúria Kfv.III.37.575/2013/2. sz. végzése ellen benyújtott indítványom érdemi vizsgálata lehetőségének hiányáról tájékoztatott.
- 2014. január 14-én megkaptam a T. Alkotmánybíróság IV/1744-1/2013. sz., 2014. január 6-án kelt tájékoztatását, amelyben a Kúria Kfv.II.37.307/2013/2. sz. végzése ellen benyújtott indítványom érdemi vizsgálata lehetőségének hiányáról tájékoztatott.
- 2014. február 10-én megkaptam a T. Alkotmánybíróság IV/1951-4/2013. sz. és IV/1952-4/2013. sz., 2014. január 6-án kelt tájékoztatásait, melyekben a Kúria Kfv.III.37.576/2013/2. sz. és

Kfv.III.37.577/2013/2. sz. végzése ellen benyújtott indítványaim nyilvántartásba vételéről tájékoztatott.

- 2014. február 10-én megkaptam a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.Kpk.50.066/2013/4. sz., 2014. január 21. napján kelt döntését.

III. A sérelmezett bírói döntés(ek)

- 2014. február 21-én megkaptam a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.Kpk.50.093/2013/6. sz., 2014. február 18. napján kelt döntését.

IV. A sérelmezett bírói döntés óta keletkezett iratok

- 2014. március 28. napján vettem át a Veszprémi Járásbíróság előtt folyamatban lévő végrehajtási eljárásban hozott, 1901-21.Vh.488/2013/18. sz. végzését, amelyben a bíróság arról tájékoztatott, hogy a végrehajtási eljárás megszüntetésére irányuló kérelmem alapján a bíróság csak végrehajtó eljárási költségek megfizetésére vonatkozó nyilatkozatát követően tudja meghozni a döntését. (A bíróság a végrehajtási eljárást korábban már megszüntette, azonban a Veszprémi Törvényszék hatályon kívül helyezte az eljárást megszüntető végzést, s az eljárás folytatására utasította az elsőfokú bíróságot.)
- 2014. március 31. napján vettem át a Veszprémi Járásbíróság előtt folyamatban lévő, kártérítés és jogalap nélküli gazdagodás tárgyában [REDACTED] [REDACTED] szemben megindított peres eljárás felfüggesztéséről hozott, 4.P.21.857/2013/10. sz. végzést. A bíróság a Veszprém Megyei Kormányhivatal XIX-B-005/1206-15/2012. sz., valamint a XIX-B-005/1206-15/2012. sz. döntéseire vonatkozó bírósági felülvizsgálati eljárások jogerős befejezéséig, valamint a Veszprémi Járásbíróság 1901-28.Vh.488/2013. számú ügyének jogerős befejezéséig felfüggesztette az eljárást.

A fentiekben ismertetett pertörténetet röviden az alábbiak szerint foglalom össze.

- Károlyi János jogellenes szándékától vezérelve megalapozatlan birtokvédelmi kérelemmel fordult a jegyzőhöz. Kérelmében engem hamisan rongálással is megvádolt, ugyanakkor elismerte, hogy dolog elleni erőszakos magatartással kárt okozó rongálást követett el. Megalapozatlan kérelmét valótlan tényállításokra és koholt bizonyítékokra alapozta. Valótlan tényállításait az eljárás során kétséget kizáróan cáfoltam.

- A jegyző (a KOZP/5751/12/2012 és KOZP/5751/17/2012. sz. végzéseiben) elutasította a „nyilvánvalóan alaptalan” kérelmet, eljárási bírsággal sújtotta a rosszhiszemű magatartást tanúsító ügyfelet ([REDACTED] [REDACTED]) s az eljárási költségek megfizetésére kötelezte őt, ide értve az ügyvédi munkadíj megfizetését is. A jegyző nem tett feljelentést az eljárás során tudomására jutott bűncselekmények gyanúja alapján, s nem is továbbította az iratanyagot a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatósághoz. A jegyző nem tekintette fellebbezésnek a döntése megváltoztatása iránt hozzá benyújtott kérelmemet, az erre vonatkozó kifejezett kérésem ellenére sem.

- Károlyi János fellebbezést nyújtott be, amely alapján a kormányhivatal számos másodfokú eljárást folytatott le. A fellebbezése is számos valótlan, ill. megtévesztő tényállítást tartalmazott. Az eljárás

során a kormányhivatal valamennyi döntése jogszabálysértő volt. Álláspontom szerint a kormányhivatal döntéseivel [REDACTED] [REDACTED] rosszhiszemű magatartását igyekezett „eltüntetni” az eljárásból, őt igyekezett mentesíteni a jogellenes magatartása negatív jogkövetkezményei alól, mindezt a rendelkezésre álló bizonyítékok és a hatóságot terhelő törvényi kötelezettség ellenére. Álláspontom szerint a kormányhivatal korlátozott az Alaptörvényben rögzített alapvető jogaim gyakorlásában, s megsértette az Alaptörvény rendelkezései szerinti kötelezettségét is. A kormányhivatal nem tett feljelentést az eljárás során tudomására jutott bűncselekmények gyanúja alapján, s nem is továbbította az iratanyagot a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatósághoz. A kormányhivatal sem tekintette fellebbezésnek a jegyzői döntés megváltoztatása iránt a jegyzőhöz benyújtott kérelmemet, az erre vonatkozó kifejezett kérésem ellenére sem.

- A kormányhivatal jogszabálysértő rendelkezései ellen bírósági felülvizsgálat iránti kérelmeket terjesztettem elő. Álláspontom szerint a bíróság valamennyi eljárásban jogszabálysértő döntést hozott, az eljárások során korlátozott az Alaptörvényben rögzített alapvető jogaim gyakorlásában és megsértette az Alaptörvényben rögzített kötelezettségét is.

- A bíróság jogszabálysértő végzéseinek felülvizsgálata iránt számos kérelmet terjesztettem elő a Kúriánál, ám a Kúria hivatalból elutasította a felülvizsgálati kérelmeimet.

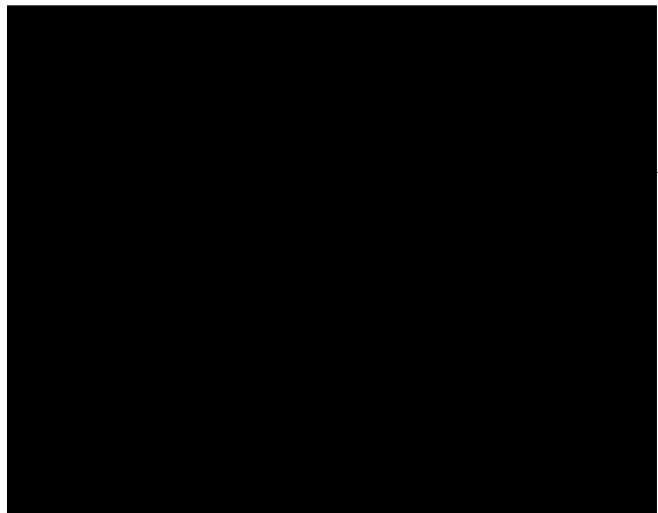
- A bíróság és a Kúria jogszabálysértő döntései ellen számos alkotmányjogi panasz indítványt is benyújtottam a T. Alkotmánybíróság előtt.

Összegezve: egy megalapozatlan kérelem, amely számos bűncselekmény elkövetésének gyanúját is felveti, „kifogott” a közigazgatási hatóságokon és az eljáró bíróságon. A hatóságok és az eljáró bíróság sorozatos mulasztásai, jogszabálysértő eljárásai és döntései miatt az eljárás rendkívül összetetté vált. **Nyilvánvaló, hogy csakis jogértelmezési, ill. jogalkalmazási problémák vezethettek oda, hogy egy megalapozatlan kérelem egészen a Kúriáig, ill. az Alkotmánybíróságig eljusson.** Mi több, a hatóságok és a bíróság jogszabálysértő eljárásai miatt nekem a Kúria elé öt különálló felülvizsgálati kérelmet, míg az Alkotmánybíróság elé kilenc külön alkotmányjogi panasz indítványt kell előterjesztenem.

4./

A rendes jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem az egyfokú bírósági eljárás során. A bírósági eljárás során elkövetett jogszabálysértések, valamint a jogszabálysértő bírósági döntés ellen a Kúriához fordulok, azonban a Kúria ebben az ügyben hozott korábbi döntései alapján alaposan vélelmezhető, hogy a rendkívüli jogorvoslati eljárásnak ugyanaz lesz az eredménye, mint a korábbi eljárásoknak. Ennek ellenére kénytelen vagyok az eljárásokat megindítani, mert ez előfeltétele a strasbourgi bírósági eljárás igénybevételének.

Kelt: 2014. április 18.

SZEMÉLYESEN BEADVA

Alkotmánybíróság

Budapest

**Pf. 773. VESZPRÉMI KÖZIGAZGATÁSI ÉS
MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG**

1535

VESZPRÉM

Ap.

2014 APR 18.

Alkotmányjogi panasz

Példány:..... mell.:.....db

Az ügyirat száma: *1. Kpk. 50.093/2013.*

szám alatti lakos kérelmező,

Képv.:

a **Veszprémi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság** (8200 Veszprém,
Vár u. 19.) kérelmezett ellen,

**az 1.Kpk.50.093/2013/6. sz. végzése
megsemmisítése iránt.**

Melléletek:

- Ügyvédi meghatalmazás
- Ügyvédi megbízási szerződés
- A sérelmezett bírói döntés ellen a Kúriához benyújtott, 2014. április 18-án kelt felülvizsgálat iránti kérelem
- Sérelmezett bírói döntés (1.Kpk.50.093/2013/6.)
- Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
- 3.Kpk.50.092/2013/17. sz. bírósági végzés
- XXII-6/299/3/2014. sz. tájékoztató levele
- FEB/03/408-2/2014. sz. tájékoztató levele

